

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 537

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 16 iulie 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 569 din 15 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	2-3	Decizia nr. 820 din 3 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare	12-14
Decizia nr. 755 din 24 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 288/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 4/1953 — Codul familiei	4-5	Decizia nr. 821 din 3 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 2 alin. (1), (3) și (11) și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare	15-17
Decizia nr. 818 din 3 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare	6-9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 819 din 3 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 2 alin. (1)—(3), art. 6 și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare	9-12	1.891/C. — Ordin al ministrului justiției privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane	18-25
		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. LXIV (64) din 15 octombrie 2007	26-27
		Decizia nr. LXV (65) din 15 octombrie 2007	27-28
		Decizia nr. LXVI (66) din 15 octombrie 2007	29-30
		Decizia nr. LXVII (67) din 15 octombrie 2007	30-31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 569**

din 15 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

Acsinte Gaspar	—președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 281 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Stilinvest Company” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 1.555/64/2007 al Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 432 D/2008, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 281 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, excepție ridicată din oficiu de către instanța de judecată în Dosarul nr. 53/64/2008 al Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor sus menționate, având în vedere obiectul excepțiilor ridicate.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 432 D/2008 la Dosarul nr. 318 D/2008, care a fost primul înregistrat.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 19 februarie 2008 și 12 februarie 2008, pronunțate în dosarele nr. 1.555/64/2007 și nr. 53/64/2008, **Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) și art. 281 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii.**

Excepția a fost ridicată în cauze având ca obiect plângeri formulate împotriva deciziilor Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că atât cerința depunerii plângerii la același organ care a emis

actul administrativ-jurisdicțional ce este contestat, cât și sancțiunea nulității plângerii în caz de nerespectare a acestei dispoziții procedurale reprezintă două elemente care restrâng de o manieră nepermisă și abuzivă dreptul la un proces echitabil, limitând implicit dreptul de acces liber la justiție. Depunerea plângerii la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor creează posibilitatea ca acesta să întârzie sau chiar să blocheze transmiterea acesteia către instanța de judecată, fără ca acesta să suporte vreo sancțiune legală, ceea ce duce la încălcarea termenului rezonabil în care plângerea ar trebui soluționată.

Instanța, care a ridicat excepția din oficiu în Dosarul nr. 53/64/2008, apreciază că și prevederile art. 281 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 sunt neconstituționale, „deoarece prin acestea se aduc obligații și limitări petentei la exercitarea dreptului său la plângere, pentru că interesul său este să o motiveze și să o dovedească cu înscrisuri”.

Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal opinează, în Dosarul nr. 1.555/64/2007, că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece îngrădirea dreptului părții de a se adresa cu plângere direct instanței de judecată nu poate fi justificată în mod obiectiv și constituie o încălcare a principiului liberului acces la justiție și a dreptului la un proces echitabil.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece instituirea condiției ca plângerea să se înainteze Consiliului, sub sancțiunea nulității acesteia, creează un impediment administrativ care nu are o justificare obiectivă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 281 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, cu modificările și

completările aduse prin Art. I pct. 78 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 676 din 4 octombrie 2007.

Acestea au următorul conținut: „(1) *Plângerea se înaintează Consiliului, sub sancțiunea nulității acesteia, care va transmite dosarul instanței competente în cel mult 3 zile de la expirarea termenului pentru exercitarea căii de atac.*

(2) *Plângerea va fi formulată în scris și va fi motivată, dispozițiile art. 270 alin. (1) aplicându-se în mod corespunzător.*

(3) *Partea care formulează plângerea are obligația să comunice, în termenul prevăzut la art. 280 alin. (5), o copie a acesteia, precum și a înscrisurilor doveditoare și părții adverse, depunând doada de comunicare în fața instanței până la primul termen de judecată.”*

Excepția de neconstituționalitate este raportată la prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) referitor la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ale art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 10 privind dreptul persoanei de a fi audiată în mod echitabil și public de către un tribunal independent și imparțial din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

1. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, Curtea Constituțională observă că acestea instituie obligația părții care formulează plângere împotriva deciziilor Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor de a o înainta acestui organ, sub sancțiunea nulității.

Pornind de la această dispoziție legală, Curtea constată că se pune problema încălcării accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil din perspectiva faptului că plângerea înaintată Consiliului ar putea să nu fie transmisă instanței de judecată, ori să fie transmisă cu întârziere.

Totodată, Curtea observă că dispozițiile art. 281 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 instituie obligația Consiliului de a înainta dosarul instanței competente

în cel mult 3 zile de la expirarea termenului pentru exercitarea căii de atac, dar nu prevede nicio sancțiune pentru nerespectarea acestei obligații.

Curtea reține că principiul constituțional instituit de art. 21 privind accesul liber la justiție se referă la posibilitatea oricărei persoane de a se adresa direct și nemijlocit instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, nicio lege neputând îngreuna exercitarea acestui drept.

Astfel, existența oricărui impediment administrativ, care nu are o justificare obiectivă sau rațională și care ar putea până la urmă să nege acest drept persoanei interesate, încalcă prevederile art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție, ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

În cazul de față, obligația depunerii plângerii numai la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, ca o condiție de acces la justiție, nu poate fi justificată în mod obiectiv și rezonabil.

Din acest punct de vedere, textul de lege criticat potrivit căruia plângerea se înaintează Consiliului, sub sancțiunea nulității acesteia, este neconstituțional în măsura în care nu permite ca plângerea să fie adresată și direct instanței de judecată competente.

2. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, Curtea observă că aceasta este neîntemeiată.

Astfel, obligația ca plângerea să îndeplinească condițiile prevăzute de art. 270 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, precum și de a fi comunicată în copie, alături de înscrisurile doveditoare, și părții adverse, are ca scop desfășurarea cu celeritate a procedurii judiciare de soluționare a plângerii, în vederea asigurării dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

În acest sens, art. 283 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 prevede că plângerea formulată împotriva deciziilor pronunțate de Consiliu se judecă de urgență și cu precădere.

Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 281 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii și constată că textul este neconstituțional în măsura în care nu permite ca plângerea să fie adresată și direct instanței de judecată competente.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii.

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Stilinvest Company” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 1.555/64/2007 al Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal și din oficiu de către instanța de judecată în Dosarul nr. 53/64/2008 al Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Prezenta decizie se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2008.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 755

din 24 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 288/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 4/1953 — Codul familiei

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 288/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 4/1953 — Codul familiei, excepție ridicată, din oficiu, de către instanță în Dosarul nr. 220/258/2008 al Judecătoriei Miercurea-Ciuc.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele Curții constată că dosarul este în stare de judecată și dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că inițiativa legiuitorului de a reglementa un termen de prescripție al dreptului la acțiunea în tăgăduirea paternității și pentru mamă și copil este justificată de înlăturarea unei situații de inegalitate între titularii acestui drept. Consideră, însă, că reglementarea este retroactivă, în sensul că aceasta se aplică și copiilor născuți anterior intrării în vigoare a Legii nr. 288/2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 220/258/2008, **Judecătoria Miercurea-Ciuc a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 288/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 4/1953 — Codul familiei.** Excepția a fost ridicată de instanță, din oficiu, într-o cauză privind soluționarea cererii de chemare în judecată formulate de către reclamanta Otilia Albert în contradictoriu cu pârâțul Sandor Balog, având ca obiect acțiunea în tăgăduirea paternității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, instanța arată că, potrivit art. 55 alin. 1 din Codul familiei, modificat prin Legea nr. 288/2007, termenul de prescripție extintivă pentru formularea acțiunii în tăgăduirea paternității este de 3 ani și curge de la nașterea copilului în cazul formulării acțiunii de către mamă sau copil, iar pentru soțul mamei, de la data la care a luat cunoștință de nașterea copilului. Astfel, prin adoptarea Legii nr. 288/2007, legiuitorul a urmărit ca pentru acțiunea în tăgăduirea paternității să se deroge de la caracterul imprescriptibil ce guvernează domeniul prescripției extinctive în cadrul drepturilor nepatrimoniale (în ceea ce o privește pe mamă și pe copil).

Instanța de judecată reține că, potrivit dispozițiilor tranzitorii cuprinse în art. II din Legea nr. 288/2007, termenul de 3 ani stabilit de art. 55, modificat, se va aplica și în cazul *copiilor născuți înainte de intrarea în vigoare a legii*, chiar dacă cererea este în curs de judecată, contrar principiului neretroactivității legii. Astfel, pentru copiii născuți înainte de intrarea în vigoare a legii, termenul de prescripție începe să curgă de la *data nașterii* lor, anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 288/2007 și, pe cale de consecință, „un termen aplicabil unei instituții de drept civil, respectiv prescripția extintivă, are punctul de plecare anterior intrării în vigoare a legii care îl instituie”. Instanța precizează în plus că, prin Decizia nr. 349/2001, Curtea Constituțională a statuat că art. 54 alin. 2 (actualul art. 55) din Codul familiei este neconstituțional, în sensul că pot dobândi calitate procesuală activă în cadrul acțiunii în tăgăduirea paternității atât mama, cât și copilul. Ca urmare a deciziei Curții, termenul pentru formularea acțiunii în tăgăduirea paternității pentru soțul mamei a rămas de 6 luni de la data la care a luat cunoștință de nașterea copilului, pentru mamă și copil neexistând niciun termen, în condițiile în care dreptul la acțiune având ca obiect drepturile personale nepatrimoniale este imprescriptibil.

Instanța susține că legea ulterioară nu poate aduce atingere dreptului născut sub imperiul legii anterioare, deoarece aceasta ar însemna ca legea nouă să fie aplicată retroactiv, contrar dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2). Menționează că ceea ce critică ca fiind neconstituțională nu este reglementarea de către legiuitor a termenului special de prescripție de 3 ani, aceasta înlăturând o situație de inegalitate între subiecții activi ai dreptului la acțiune (soțul mamei, pe de o parte, și mama și copilul, pe de altă parte), ci instituirea, prin dispozițiile tranzitorii ale art. II din Legea nr. 288/2007, a unui termen de prescripție ce curge și pentru trecut, în cazul copiilor născuți înainte de intrarea în vigoare a acestei legi. Arată că stabilirea termenelor de prescripție extintivă este atributul legiuitorului, însă, în activitatea de legiferare, acesta nu poate reglementa norme care să se aplice retroactiv, principiul neretroactivității fiind consacrat în mod expres de Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. II din Legea nr. 288/2007 sunt neconstituționale. În acest sens, arată că acestea contravin dispozițiilor constituționale privind neretroactivitatea legii, deoarece dispun nu numai pentru viitor, ci și pentru trecut, extinzându-se, ca sferă de aplicare, și asupra situațiilor juridice anterioare intrării în vigoare, respectiv asupra acțiunilor în tăgăduirea și stabilirea paternității copiilor născuți sub imperiul legii vechi, chiar dacă cererea este în curs de judecată. Arată că singura excepție de la principiul neretroactivității legii este prevăzută în mod expres de art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală în situația legii penale sau

contravenționale mai favorabile. Consideră că prevederea constituțională instituie o regulă imperativă de la care nu se poate deroga în materie civilă, indiferent dacă este vorba de legi materiale sau de legi procesuale. Astfel, chiar și în ipoteza în care legiuitorul ar dori, în mod justificat, să înlăture sau să atenueze unele situații nedrepte, nu poate realiza acest lucru prin intermediul unei legi care să aibă caracter retroactiv, ci trebuie să caute mijloace adecvate care să nu vină în contradicție cu acest principiu constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. II din Legea nr. 288/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 4/1953 — Codul familiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 5 noiembrie 2007, având următorul cuprins: *„Dispozițiile prezentei legi privind acțiunea în tăgăduirea paternității, precum și acțiunea în stabilirea paternității copilului din afara căsătoriei sunt aplicabile și în cazul copiilor născuți înainte de intrarea sa în vigoare, chiar dacă cererea este în curs de judecată.”*

Textul constituțional invocat în motivarea excepției de neconstituționalitate este cel al art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii.

Examinând excepția, Curtea observă că prin Decizia nr. 349/2001 s-a admis excepția de neconstituționalitate având ca obiect prevederile art. 54 alin. 2 din Codul familiei (în prezent art. 55), prin care copilul și mama au dobândit, alături de soțul mamei copilului, calitate procesuală activă în cadrul acțiunii în tăgăduirea paternității.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 288/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 4/1953 — Codul familiei și constată că sintagma *„Dispozițiile prezentei legi privind acțiunea în tăgăduirea paternității, [...], sunt aplicabile și în cazul copiilor născuți înainte de intrarea sa în vigoare, chiar dacă cererea este în curs de judecată”* este neconstituțională, excepție ridicată, din oficiu, de Judecătoria Miercurea-Ciuc în Dosarul nr. 220/258/2008.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

De asemenea, Curtea reține că Legea nr. 288/2007 a modificat art. 55 din Codul familiei și a prevăzut același termen special de prescripție de 3 ani pentru formularea acțiunii în tăgăduirea paternității, care curge pentru mamă și copil de la *data nașterii copilului*, iar pentru soțul mamei, de la data la care a luat cunoștință de nașterea copilului. Totodată, Legea nr. 288/2007 prevede în art. II, criticat pentru neconstituționalitate, că dispozițiile acesteia privind acțiunea în tăgăduirea paternității sunt aplicabile *„și în cazul copiilor născuți înainte de intrarea sa în vigoare, chiar dacă cererea este în curs de judecată”*.

Curtea observă că motivele de neconstituționalitate invocate au în vedere situația dreptului la acțiune în tăgăduirea paternității al copilului și al mamei, anterior imprescriptibil, căruia, potrivit prevederilor criticate, urmează să i se aplice legea nouă (care stabilește termenul de prescripție de 3 ani de la data nașterii copilului), în ipoteza copiilor născuți înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 288/2007.

Analizând motivele de neconstituționalitate formulate, din această perspectivă, Curtea constată că prevederile art. II din Legea nr. 288/2007 contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2), neretroactivitatea fiind un principiu constituțional, prevăzut în mod expres, legiuitorul neputând adopta norme juridice cu aplicare retroactivă în materie civilă, indiferent dacă este vorba de legi materiale sau de legi procesuale.

Curtea constată că legiuitorul în mod justificat a înlăturat o situație de inegalitate, în privința termenului de prescripție, între titularii dreptului la acțiune în tăgăduirea paternității, și anume soțul mamei, pe de o parte, și mamă și copil, pe de altă parte, indiferent că termenul curge de la date diferite. Neconstituționalitatea reglementării rezultă, însă, din faptul că legea nouă se aplică și copiilor născuți înainte de intrarea ei în vigoare, chiar dacă cererea este în curs de soluționare.

Curtea reține că, potrivit art. 55 din Codul familiei, începutul prescripției de 3 ani a dreptului la acțiune în tăgăduirea paternității, pentru mamă și copil, este momentul obiectiv al nașterii copilului. Or, aplicarea termenului special de prescripție de 3 ani și copiilor născuți înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 288/2007 este retroactivă, în condițiile în care legea nouă se aplică unui drept născut sub imperiul legii vechi.

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 818

din 3 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. e) și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 393/105/2008 al Tribunalului Prahova — Secția civilă, în Dosarul nr. 7.247/99/2007 al Tribunalului Iași — Secția civilă și în Dosarul nr. 4.610/103/2007 al Curții de Apel Bacău — Secția civilă, minori și familie, conflicte de muncă și asigurări sociale.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 12 iunie 2008, în prezența reprezentantului Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării și a reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 24 iunie 2008 și apoi pentru data de 3 iulie 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 393/105/2008, **Tribunalul Prahova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) lit. e) și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.** Excepția a fost ridicată de Ministerul Justiției într-o cauză civilă având ca obiect acțiunea intentată de judecătoarea Luiza Maria Padiu împotriva pârâților Ministerul Economiei și Finanțelor, Ministerul Justiției și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin care a solicitat înlăturarea discriminării rezultate din acordarea unor drepturi salariale inferioare celor acordate procurorilor din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, potrivit anexei nr. II la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006. Reclamanta și-a întemeiat acțiunea, între altele, pe dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Prin Încheierea din 5 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.247/99/2007, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) lit. e) și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.** Excepția a fost ridicată de Ministerul Justiției într-o cauză civilă având ca obiect acțiunea intentată de judecătoarea Rica Vasiliu Cravelos și de alți magistrați împotriva pârâților Tribunalul Iași, Curtea de Apel Iași,

Ministerul Economiei și Finanțelor, Ministerul Justiției și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin care a solicitat acordarea creșterilor salariale prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 pentru alte categorii de personal bugetar decât magistrații. Și în acest caz acțiunea a fost întemeiată, între altele, pe dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Prin Încheierea din 12 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.610/103/2007, **Curtea de Apel Bacău — Secția civilă, minori și familie, conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) lit. e) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.** Excepția a fost ridicată de Ministerul Justiției într-o cauză civilă având ca obiect recursul declarat de Ministerul Justiției împotriva Sentinței civile nr. 967 C din 23 noiembrie 2007 a Tribunalului Neamț, prin care a fost admisă acțiunea intentată de Baciú Valentina și alți judecători la Tribunalul Neamț împotriva pârâților Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Neamț și Ministerul Economiei și Finanțelor și au fost obligați pârâții să le plătească reclamanților despăgubiri echivalente cu sumele reprezentând indexările salariale acordate prin Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 altor categorii de personal bugetar decât magistrații. Hotărârea primei instanțe s-a întemeiat, între altele, pe dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, în măsura în care permit instanțelor de judecată să cenzureze soluția aleasă de legiuitor în stabilirea retribuției unor categorii profesionale și să stabilească alte drepturi salariale decât cele prevăzute de lege, instituindu-se astfel, pe cale judiciară, sisteme de salarizare paralele cu cele prevăzute prin actele normative. Se încalcă astfel rolul Parlamentului de unică autoritatea legiuitoare a țării și principiul separației puterilor în stat.

Tribunalul Prahova — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Tribunalul Iași — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, pe de-o parte, modificarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 este urmare a îndeplinirii obligației de armonizare a dreptului intern cu acquis-ul comunitar, iar, pe de altă parte, prin Decizia nr. 1.011/2007, Curtea Constituțională a constatat constituționalitatea acestei ordonanțe.

Curtea de Apel Bacău — Secția civilă, minori și familie, conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată, deoarece prin reglementările criticate s-a urmărit respectarea principiului egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării referitoare la drepturile salariale și al accesului liber la justiție al persoanei care se consideră discriminată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul susține că posibilitatea acordării, de către instanțele judecătorești, a unor drepturi neprevăzute în legislația specifică unei categorii profesionale, reprezintă o ingerință a puterii judecătorești în atribuțiile puterii legiuitoare și ale puterii executive.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 sunt constituționale, necontravenind principiului separației și echilibrului puterilor în stat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (2) lit. e) și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2007, cu următorul conținut:

— Art. 1 alin. (2) lit. e): „Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: [...] e) drepturile economice, sociale și culturale, în special:

- (i) dreptul la muncă, la libera alegere a ocupației, la condiții de muncă echitabile și satisfăcătoare, la protecția împotriva șomajului, la un salariu egal pentru muncă egală, la o remunerație echitabilă și satisfăcătoare;
- (ii) dreptul de a înființa sindicate și de a se afilia unor sindicate;
- (iii) dreptul la locuință;
- (iv) dreptul la sănătate, la îngrijire medicală, la securitate socială și la servicii sociale;
- (v) dreptul la educație și la pregătire profesională;
- (vi) dreptul de a lua parte, în condiții de egalitate, la activități culturale și sportive;

— Art. 27: „(1) Persoana care se consideră discriminată poate formula, în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxă judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului.

(2) Termenul pentru introducerea cererii este de 3 ani și curge de la data săvârșirii faptei sau de la data la care persoana interesată putea să ia cunoștință de săvârșirea ei.

(3) Judecarea cauzei are loc cu citarea obligatorie a Consiliului.

(4) Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare. În fața instanței se poate invoca orice mijloc de probă, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.

(5) La cerere, instanța poate dispune retragerea sau suspendarea de către autoritățile emitente a autorizației de funcționare a persoanelor juridice care, printr-o acțiune

discriminatorie, cauzează un prejudiciu semnificativ sau care, deși cauzează un prejudiciu redus, încalcă în mod repetat prevederile prezentei ordonanțe.

(6) Hotărârea pronunțată de instanța de judecată se comunică Consiliului.”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4), care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat, și ale art. 61 alin. (1), potrivit căruia Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dosarele în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor menționate din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare au ca obiect acordarea unor drepturi salariale prevăzute pentru anumite categorii profesionale și solicitate de unii judecători — reclamanți în aceste cauze —, în temeiul actului normativ menționat, cu motivarea că omisiunea legiuitorului de a le acorda și lor beneficiul acestor drepturi constituie o discriminare contrară legii și normelor comunitare.

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 a mai fost examinată de Curtea Constituțională care, prin Decizia nr. 1.011 din 8 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 27 noiembrie 2007, a respins excepția de neconstituționalitate a ordonanței, invocată și susținută prin raportare la prevederile art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (4) și art. 51 din Constituție. În considerentele deciziei, Curtea a reținut, între altele:

„Prin actul normativ menționat se asigură o interpretare unitară a principiilor generale de egalitate și nediscriminare stabilite de către Constituția României, precum și de către documentele internaționale care au ca obiect eliminarea discriminărilor, ratificate de România, care alcătuiesc cadrul general în domeniu, persoanele care se consideră discriminate având la dispoziție prevederi legale concrete în baza cărora pot solicita încetarea manifestărilor discriminatorii și repararea prejudiciului cauzat.

Actul normativ criticat sancționează contravențional orice deosebire, excludere, restricție sau preferință care are ca scop ori efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în domeniul politic, economic, social și cultural ori în orice alte domenii ale vieții publice, dacă deosebirea, excluderea, restricția sau preferința se datorează apartenenței la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială, respectiv convingerilor, sexului sau orientării sexuale ori apartenenței la o categorie defavorizată.

Actul normativ criticat nu contravine principiului egalității cetățenilor în fața legii, prevăzut de art. 16 din Constituție, și nici principiului accesului liber la justiție, prevăzut de art. 21 din Constituție, întrucât, pe de o parte, se aplică tuturor persoanelor prevăzute de ipoteza normei legale, fără privilegii sau discriminări, iar pe de altă parte, nu îngreudește dreptul persoanelor interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime.

De altfel, actul normativ criticat stabilește în cap. I «Principii și definiții», în art. 1 alin. (3), că «Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile», iar în art. 3, că «Dispozițiile prezentei ordonanțe se aplică tuturor persoanelor fizice sau juridice, publice sau private, precum și instituțiilor publice [...]».

Actul normativ criticat nu instituie privilegii sau discriminări între cetățeni și nu încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor, tratamentul egal impunându-se doar pentru cetățenii aflați în situații identice.

Pe de altă parte, actul normativ criticat nu îngreudește în vreun fel accesul liber la justiție, ci, dimpotrivă, favorizează

accesul la justiție prin posibilitatea «persoanei care se consideră discriminată» de a formula, «În fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxă judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului.» (cap. III «Dispoziții procedurale și sancțiuni», art. 27).

Actul normativ criticat nu contravine nici dreptului la petiționare consacrat de art. 51 din Constituție, atât timp cât stabilește în mod expres faptul că «persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei», [cap. II «Dispoziții speciale», secțiunea a VI-a: «Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării», art. 20 alin. (1)]. În sesizarea adresată Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, «persoana care se consideră discriminată are dreptul să solicite înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în temeiul art. 20 alin. (3), iar potrivit art. 20 alin. (9), «hotărârea Colegiului director poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.»

Soluția Curții își păstrează în întregime valabilitatea, în raport cu textele constituționale menționate.

Totodată, Curtea Constituțională constată că unele dispoziții ale Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, și anume prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1), lasă posibilitatea desprinderii unui înțeles neconstituțional, în virtutea căruia, așa cum s-a și întâmplat în cauzele în care au fost ridicate excepțiile, instanțele judecătorești au posibilitatea să anuleze prevederile legale pe care le consideră discriminatorii și să le înlocuiască cu alte norme de aplicare generală, neavute în vedere de legiuitor sau instituite prin acte normative inaplicabile în cazurile deduse judecării.

Astfel, după ce în art. 1 al ordonanței se enunță principiile constituționale pe care se întemeiază egalitatea în drepturi între cetățeni și se enumeră principalele drepturi cu privire la care sunt excluse privilegiile și discriminările, în art. 2 alin. (3) se prevăd următoarele:

„Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acestui scop sunt adecvate și necesare.»

Prin art. 27 alin. (1) al ordonanței, reprodus mai sus, se instituie dreptul persoanei care se consideră discriminată de a cere instanței de judecată, între altele, restabilirea situației anterioare și *anularea situației create prin discriminare.*

Așa cum lesne se poate observa, art. 2 alin. (3) din ordonanță caracterizează ca discriminatorii, între altele, *prevederile care dezavantajează anumite persoane, față de alte*

persoane, fără să facă vreo distincție cu privire la natura juridică a acestor prevederi, ceea ce poate fi înțeles că se referă și la acte normative cu putere de lege, cum sunt cele adoptate de Parlament și ordonanțele Guvernului, emise în virtutea delegării legislative prevăzute de art. 115 din Constituție.

Luând în considerare și dispozițiile art. 27 alin. (1) din ordonanță, prin care se instituie dreptul persoanei care se consideră discriminată de a cere instanței de judecată, între altele, restabilirea situației anterioare și *anularea situației create prin discriminare, deci și a prevederilor cu caracter discriminatoriu*, instanța de judecată poate să înțeleagă — ceea ce s-a și petrecut în una din cauzele analizate — că are competența să anuleze o dispoziție legală pe care o consideră discriminatorie și, pentru a restabili situația de echilibru între subiectele de drept, să instituie ea însăși o normă juridică nediscriminatorie sau să aplice dispoziții prevăzute în acte normative aplicabile altor subiecte de drept, în raport cu care persoana care s-a adresat instanței se consideră discriminată.

Un asemenea înțeles al dispozițiilor ordonanței, prin care se conferă instanțelor judecătorești competența de a desființa norme juridice instituite prin lege și de a crea în locul acestora alte norme sau de a le substitui cu norme cuprinse în alte acte normative, este evident neconstituțional, întrucât încalcă principiul separației puterilor, consacrat în art. 1 alin. (4) din Constituție, precum și prevederile art. 61 alin. (1), în conformitate cu care Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării.

În virtutea textelor constituționale menționate, Parlamentul și, prin delegare legislativă, în condițiile art. 115 din Constituție, Guvernul au competența de a institui, modifica și abroga norme juridice de aplicare generală. Instanțele judecătorești nu au o asemenea competență, misiunea lor constituțională fiind aceea de a realiza justiția — art. 126 alin. (1) din Legea fundamentală —, adică de a soluționa, aplicând legea, litigiile dintre subiectele de drept cu privire la existența, întinderea și exercitarea drepturilor lor subiective.

În consecință, Curtea Constituțională urmează să admită excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției și să se constate că prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale în măsura în care din ele se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în acte normative neavute în vedere de legiuitor la adoptarea actelor normative considerate discriminatorii.

Controlul constituționalității art. 1, în întregime, și art. 2 alin. (3) din ordonanță, neprevăzute în încheierile de sesizare a Curții, se efectuează în baza art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1–3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), al art. 29 și al art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 393/105/2008 al Tribunalului Prahova — Secția civilă, în Dosarul nr. 7.247/99/2007 al Tribunalului Iași — Secția civilă și în Dosarul nr. 4.610/103/2007 al Curții de Apel Bacău — Secția civilă, minori și familie, conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, sunt neconstituționale, în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența

să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 alin. (2)—(6) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, excepție ridicată de același autor, în aceeași dosare.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 819 din 3 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 2 alin. (1)—(3), art. 6 și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1)—(3) și art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 5.023/100/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie, în Dosarul nr. 5.025/100/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie și în Dosarul nr. 2.683/96/2007 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 12 iunie 2008, în prezența reprezentantului Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării și a reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 24 iunie 2008 și apoi pentru data de 3 iulie 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.023/100/2007, **Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1)—(3) și art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.** Excepția a fost ridicată de Ministerul Justiției într-o cauză având ca obiect recursurile

declarate de Ministerul Economiei și Finanțelor și Ministerul Justiției împotriva Sentinței civile nr. 1.154 din 31 octombrie 2007 a Tribunalului Maramureș, prin care s-a admis acțiunea intentată de Ciucă Viorica și alți judecători de la Tribunalul Maramureș și de la Judecătoria Baia Mare împotriva Tribunalului Maramureș, Curții de Apel Cluj, Ministerului Economiei și Finanțelor și Ministerului Justiției și s-a dispus obligarea părților la plata către reclamanți, cu începere din luna septembrie 2004, a sporului de confidențialitate de 15% , prevăzut prin legi speciale (Legea nr. 444/2006, Ordonanța Guvernului nr. 6/2007) pentru alte categorii profesionale decât magistrații, întemeindu-se, între altele, pe prevederile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000.

Prin Încheierea din 18 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.025/100/2007, **Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1)—(3) și art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.** Excepția a fost ridicată de Ministerul Justiției într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului împotriva sentințe civile nr. 1.152 din 31 octombrie 2007 a Tribunalului Maramureș prin care s-a admis acțiunea reclamanților Daniela Griga și alții — judecători — împotriva Tribunalului Maramureș, Curții de Apel Cluj, Ministerului Economiei și Finanțelor și Ministerului Justiției și s-a dispus obligarea părților la plata către reclamanți, a sporului de confidențialitate de 15% , prevăzut prin legi speciale pentru alte categorii profesionale decât magistrații, întemeindu-se, între altele, pe prevederile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000.

Prin Încheierea din 27 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.610/103/2007, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1)—(3) și art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.** Excepția a fost ridicată de Ministerul Justiției într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea recursului împotriva sentinței civile nr. 2.916 din 21 noiembrie 2007 a Tribunalului Harghita prin care s-a admis acțiunea intentată de reclamanții Ștefan Dobriță și alții —

judecători — împotriva Tribunalului Harghita, Ministerului Economiei și Finanțelor și Ministerului Justiției și s-a dispus obligarea părților la plata către reclamant, a sporului de confidențialitate de 15%, prevăzut prin legi speciale pentru alte categorii profesionale decât magistrații, întemeindu-se, între altele, pe prevederile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, în măsura în care permit instanțelor de judecată să cenzureze soluția aleasă de legiuitor în stabilirea retribuției unor categorii profesionale și să stabilească alte drepturi salariale decât cele prevăzute de lege. Se încalcă, astfel, rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării și principiul separației puterilor în stat.

Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece excede controlului constituțional modul de interpretare și aplicare a legii în situații concrete.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale, deoarece scopul acestora este înlăturarea tuturor formelor de discriminare.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră, în esență, că posibilitatea acordării, de către instanțele judecătorești, a unor drepturi neprevăzute în legislația specifică unei categorii profesionale reprezintă o ingerință a puterii judecătorești în atribuțiile puterii legiuitoare și ale puterii executive.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 sunt constituționale, necontravenind principiului separației și echilibrului puterilor în stat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (1)—(3) și art. 6 din Ordonanța nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2007, cu următorul conținut:

— Art. 2 alin. (1)—(3): „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Dispoziția de a discrimina persoanele pe oricare dintre temeiurile prevăzute la alin. (1) este considerată discriminare în înțelesul prezentei ordonanțe.

Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare.”;

— Art. 6: „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, discriminarea unei persoane pentru motivul că aparține unei anumite rase, naționalități, etniei, religii, categorii sociale sau unei categorii defavorizate, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia, într-un raport de muncă și protecție socială, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, manifestată în următoarele domenii:

a) încheierea, suspendarea, modificarea sau încetarea raportului de muncă;

b) stabilirea și modificarea atribuțiilor de serviciu, locul de muncă sau a salariului;

c) acordarea altor drepturi sociale decât cele reprezentând salariul;

d) formarea, perfecționarea, reconversia și promovarea profesională;

e) aplicarea măsurilor disciplinare;

f) dreptul de aderare la sindicat și accesul la facilitățile acordate de acesta;

g) orice alte condiții de prestare a muncii, potrivit legislației în vigoare.”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4), care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat și ale art. 61 alin. (1), potrivit căruia Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dosarele în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor menționate din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare au ca obiect acordarea unor drepturi salariale prevăzute pentru anumite categorii profesionale și solicitate de unii judecători — reclamant în aceste cauze — în temeiul actului normativ menționat, cu motivarea că omisiunea legiuitorului de a le acorda și lor beneficiul acestor drepturi constituie o discriminare contrară legii și normelor comunitare.

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 a mai fost examinată de Curtea Constituțională care, prin Decizia nr. 1.011 din 8 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 27 noiembrie 2007, a respins excepția de neconstituționalitate a ordonanței, invocată și susținută prin raportare la prevederile art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (4) și art. 51 din Constituție. În considerentele deciziei, Curtea a reținut, între altele:

„Prin actul normativ menționat se asigură o interpretare unitară a principiilor generale de egalitate și nediscriminare stabilite de către Constituția României, precum și de către documentele internaționale care au ca obiect eliminarea discriminărilor, ratificate de România, care alcătuiesc cadrul general în domeniu, persoanele care se consideră discriminate având la dispoziție prevederi legale concrete în baza cărora pot solicita încetarea manifestărilor discriminatorii și repararea prejudiciului cauzat.

Actul normativ criticat sancționează contravențional orice deosebire, excludere, restricție sau preferință care are ca scop ori efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a

libertăților fundamentale, în domeniul politic, economic, social și cultural ori în orice alte domenii ale vieții publice, dacă deosebirea, excluderea, restricția sau preferința se datorează apartenenței la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială, respectiv convingerilor, sexului sau orientării sexuale ori apartenenței la o categorie defavorizată.

Actul normativ criticat nu contravine principiului egalității cetățenilor în fața legii, prevăzut de art. 16 din Constituție, și nici principiului accesului liber la justiție, prevăzut de art. 21 din Constituție, întrucât, pe de o parte, se aplică tuturor persoanelor prevăzute de ipoteza normei legale, fără privilegii sau discriminări, iar pe de altă parte, nu îngrădește dreptul persoanelor interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime.

De altfel, actul normativ criticat stabilește în cap. I «Principii și definiții», în art. 1 alin. (3), că «Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile», iar art. 3, că «Dispozițiile prezentei ordonanțe se aplică tuturor persoanelor fizice sau juridice, publice sau private, precum și instituțiilor publice[...]».

Actul normativ criticat nu instituie privilegii sau discriminări între cetățeni și nu încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor, tratamentul egal impunându-se doar pentru cetățenii aflați în situații identice.

Pe de altă parte, actul normativ criticat nu îngrădește în vreun fel accesul liber la justiție, ci, dimpotrivă, favorizează accesul la justiție prin posibilitatea «persoanei care se consideră discriminată» de a formula, «în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxă judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului.» (cap. III «Dispoziții procedurale și sancțiuni», art. 27).

Actul normativ criticat nu contravine nici dreptului la petiționare consacrat de art. 51 din Constituție, atât timp cât stabilește în mod expres faptul că «persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei». [cap. II «Dispoziții speciale», secțiunea a VI-a: «Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării», art. 20 alin. (1)]. În sesizarea adresată Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, «persoana care se consideră discriminată are dreptul să solicite înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în temeiul art. 20 alin. (3), iar potrivit art. 20 alin. (9), «hotărârea Colegiului director poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.»

Soluția Curții își păstrează în întregime valabilitatea, în raport cu textele constituționale menționate.

Totodată, Curtea Constituțională constată că unele dispoziții ale Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, și anume prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1), lasă posibilitatea desprinderii unui înțeles neconstituțional, în virtutea căruia, așa cum s-a și întâmplat în cauzele în care au fost ridicate excepțiile, instanțele judecătorești au posibilitatea să anuleze prevederile legale pe care le consideră discriminatorii și să le înlocuiască cu alte norme de aplicare generală, neavute în vedere de legiuitor sau instituite prin acte normative inaplicabile în cazurile deduse judecării.

Astfel, după ce în art. 1 al ordonanței se enunță principiile constituționale pe care se întemeiază egalitatea în drepturi între cetățeni și se enumeră principalele drepturi cu privire la care sunt excluse privilegiile și discriminările, în art. 2 alin. (3) se prevăd următoarele:

„Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acestui scop sunt adecvate și necesare.”

Prin art. 27 alin. (1) al ordonanței se instituie dreptul persoanei care se consideră discriminată de a cere instanței de judecată, între altele, restabilirea situației anterioare și anularea situației create prin discriminare. În conformitate cu textul de lege menționat, «Persoana care se consideră discriminată poate formula, în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxă judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului».

Așa cum lesne se poate observa, art. 2 alin. (3) din ordonanță caracterizează ca discriminatorii, între altele, prevederile care dezavantajează anumite persoane, față de alte persoane, fără să facă vreo distincție cu privire la natura juridică a acestor prevederi, ceea ce poate fi înțeles că se referă și la acte normative cu putere de lege, cum sunt cele adoptate de Parlament și ordonanțele Guvernului, emise în virtutea delegării legislative prevăzute de art. 115 din Constituție.

Luând în considerare și dispozițiile art. 27 alin. (1) din ordonanță, prin care se instituie dreptul persoanei care se consideră discriminată de a cere instanței de judecată, între altele, restabilirea situației anterioare și anularea situației create prin discriminare deci și a prevederilor cu caracter discriminatoriu, instanța de judecată poate să înțeleagă — ceea ce s-a și petrecut în cauzele analizate — că are competența să anuleze o dispoziție legală pe care o consideră discriminatorie și, pentru a restabili situația de echilibru între subiectele de drept, să instituie ea însăși o normă juridică nediscriminatorie sau să aplice dispoziții prevăzute în acte normative aplicabile altor subiecte de drept, în raport cu care persoana care s-a adresat instanței se consideră discriminată.

Un asemenea înțeles al dispozițiilor ordonanței, prin care se conferă instanțelor judecătorești competența de a desființa norme juridice instituite prin lege și de a crea în locul acestora alte norme sau de a le substitui cu norme cuprinse în alte acte normative, este evident neconstituțional, întrucât încalcă principiul separației puterilor, consacrat în art. 1 alin. (4) din Constituție, ca și prevederile art. 61 alin. (1), în conformitate cu care Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării.

În virtutea textelor constituționale menționate, Parlamentul și, prin delegare legislativă, în condițiile art. 115 din Constituție, Guvernul, au competența de a institui, modifica și abroga norme juridice de aplicare generală. Instanțele judecătorești nu au o asemenea competență, misiunea lor constituțională fiind aceea de a realiza justiția — art. 126 alin. (1) din Legea fundamentală —, adică de a soluționa, aplicând legea, litigiile dintre subiectele de drept cu privire la existența, întinderea și exercitarea drepturilor lor subiective.

În consecință, Curtea Constituțională urmează să admită excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției și să se constate că prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale în măsura în care din ele se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege,

considerând că sunt discriminatorii și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în acte normative neavute în vedere de legiuitor la adoptarea actelor normative considerate discriminatorii.

Controlul constituționalității art. 1 și art. 27 alin. (1) din ordonanță, neprevăzute în încheierile de sesizare a Curții, se efectuează în baza art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), al art. 29 și al art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 5.023/100/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie, în Dosarul nr. 5.025/100/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie și în Dosarul nr. 2.683/96/2007 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie și constată că prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, sunt neconstituționale, în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, excepție ridicată de același autor, în aceleași dosare.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 820 din 3 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

deliberărilor, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 3 iulie 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 146/88/2008, **Tribunalul Tulcea — Secția civilă, comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ministerul Justiției într-o cauză civilă având ca obiect acțiunea intentată de reclamantii Cornea Adina și alții, personal auxiliar de specialitate în cadrul Judecătoriei Tulcea, împotriva pârâților Guvernul României, Ministerul Justiției, Curtea de Apel Constanța, Tribunalul Tulcea, Ministerul Economiei și Finanțelor, cu citarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, prin care s-a cerut obligarea pârâților la acordarea creșterilor salariale prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 pentru alte categorii de salariați. În motivarea acțiunii s-a arătat că prin mai

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare. Excepția a format obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 931 D/2008 și a fost ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 146/88/2008 al Tribunalului Tulcea — Secția civilă, comercială și de contencios administrativ.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 1 iulie 2008 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată. În urma

multe acte normative s-au prevăzut creșteri salariale pentru personalul din sectorul bugetar, creându-se însă o discriminare prin neincluderea personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor printre categoriile de personal care au beneficiat de aceste creșteri salariale. Temeiul de drept al acțiunii reclamanților îl constituie prevederile art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că instanțele de judecată, „prin reexaminarea soluțiilor legislative alese de legiuitor”, pot acorda despăgubiri ca urmare a reținerii unei stări de discriminare între categorii profesionale distincte, în speță, între personalul din sistemul justiției și alte categorii de bugetari. Se arată că se necotește, astfel, rolul de unic organ legiuitor al Parlamentului, iar consecința o constituie încălcarea principiului separației puterilor în stat.

Tribunalul Tulcea — Secția civilă, comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră, în esență, că posibilitatea acordării de către instanțele judecătorești a unor drepturi neprevăzute în legislația specifică unei categorii profesionale reprezintă o ingerință a puterii judecătorești în atribuțiile puterii legiuitoare și ale puterii executive.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 sunt constituționale, necontravenind, sub niciun aspect, principiului separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2007, care au următorul conținut:

— Art. 27 alin. (1): „(1) *Persoana care se consideră discriminată poate formula, în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxă judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor din Legea fundamentală cuprinse la art. 1 alin. (4), care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat, și la art. 61 alin. (1), potrivit căruia Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dosarul în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor menționate din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de

discriminare are ca obiect acordarea unor drepturi salariale prevăzute pentru anumite categorii profesionale, în care nu sunt cuprinși și reclamanții din aceste cauze, în temeiul actului normativ menționat, cu motivarea că omisiunea legiuitorului de a le acorda și lor beneficiul acestor drepturi constituie o discriminare contrară legii și normelor comunitare.

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 a mai fost examinată de Curtea Constituțională, care, prin Decizia nr. 1.011 din 8 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 27 noiembrie 2007, a respins excepția de neconstituționalitate a ordonanței, invocată și susținută prin raportare la prevederile art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (4) și art. 51 din Constituție. În considerentele deciziei, Curtea a reținut, între altele:

„*Prin actul normativ menționat se asigură o interpretare unitară a principiilor generale de egalitate și nediscriminare stabilite de către Constituția României, precum și de către documentele internaționale care au ca obiect eliminarea discriminărilor, ratificate de România, care alcătuiesc cadrul general în domeniu, persoanele care se consideră discriminate având la dispoziție prevederi legale concrete în baza cărora pot solicita încetarea manifestărilor discriminatorii și repararea prejudiciului cauzat.*”

Actul normativ criticat sancționează contravențional orice deosebire, excludere, restricție sau preferință care are ca scop ori efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în domeniul politic, economic, social și cultural ori în orice alte domenii ale vieții publice, dacă deosebirea, excluderea, restricția sau preferința se datorează apartenenței la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială, respectiv convingerilor, sexului sau orientării sexuale ori apartenenței la o categorie defavorizată.

Actul normativ criticat nu contravine principiului egalității cetățenilor în fața legii, prevăzut de art. 16 din Constituție, și nici principiului accesului liber la justiție, prevăzut de art. 21 din Constituție, întrucât, pe de o parte, se aplică tuturor persoanelor prevăzute de ipoteza normei legale, fără privilegii sau discriminări, iar pe de altă parte, nu îngreșează dreptul persoanelor interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime.

De altfel, actul normativ criticat stabilește în cap. I «Principii și definiții», în art. 1 alin. (3), că «Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile», iar art. 3, că «Dispozițiile prezentei ordonanțe se aplică tuturor persoanelor fizice sau juridice, publice sau private, precum și instituțiilor publice [...]».

Actul normativ criticat nu instituie privilegii sau discriminări între cetățeni și nu încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor, tratamentul egal impunându-se doar pentru cetățenii aflați în situații identice.

Pe de altă parte, actul normativ criticat nu îngreșează în vreun fel accesul liber la justiție, ci, dimpotrivă, favorizează accesul la justiție prin posibilitatea «persoanei care se consideră discriminată» de a formula, «în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxă judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului.» (cap. III «Dispoziții procedurale și sancțiuni», art. 27).

Actul normativ criticat nu contravine nici dreptului la petiționare consacrat de art. 51 din Constituție, atât timp cât stabilește în mod expres faptul că «persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei». [cap. II «Dispoziții speciale», secțiunea a VI-a: «Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării», art. 20

alin. (1)]. În sesizarea adresată Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, «persoana care se consideră discriminată are dreptul să solicite înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în temeiul art. 20 alin. (3), iar potrivit art. 20 alin. (9), «hotărârea Colegiului director poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii».

Soluția Curții își păstrează în întregime valabilitatea, în raport cu textele constituționale menționate.

Totodată, Curtea Constituțională constată că unele dispoziții ale ordonanței, și anume prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1), lasă posibilitatea desprinderii unui înțeles neconstituțional, în virtutea căruia instanțele judecătorești au posibilitatea să anuleze prevederile legale pe care le consideră discriminatorii și să le înlocuiască cu alte norme de aplicare generală, neavute în vedere de legiuitor sau instituite prin acte normative inaplicabile în cazurile deduse judecătii.

Astfel, după ce în art. 1 al ordonanței se enunță principiile constituționale pe care se întemeiază egalitatea în drepturi între cetățeni și se enumeră principalele drepturi cu privire la care sunt excluse privilegiile și discriminările, în art. 2 alin. (3) se prevăd următoarele:

„Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acestui scop sunt adecvate și necesare.»

Prin art. 27 alin. (1) al ordonanței, reprodus mai sus, se instituie dreptul persoanei care se consideră discriminată de a cere instanței de judecată, între altele, restabilirea situației anterioare și anularea situației create prin discriminare.

Așa cum lesne se poate observa, art. 2 alin. (3) din ordonanță caracterizează ca discriminatorii, între altele, prevederile care dezavantajează anumite persoane, față de alte persoane, fără să facă vreo distincție cu privire la natura juridică a acestor prevederi, ceea ce poate fi înțeles că se referă și la acte normative cu putere de lege, cum sunt cele adoptate de Parlament și ordonanțele Guvernului, emise în virtutea delegării legislative prevăzute de art. 115 din Constituție.

Luând în considerare și dispozițiile art. 27 alin. (1) din ordonanță, prin care se instituie dreptul persoanei care se consideră discriminată de a cere instanței de judecată, între

altele, restabilirea situației anterioare și anularea situației create prin discriminare, deci și a prevederilor cu caracter discriminatoriu, instanța de judecată poate să înțeleagă că are competența să anuleze o dispoziție legală pe care o consideră discriminatorie și, pentru a restabili situația de echilibru între subiectele de drept, să instituie ea însăși o normă juridică nediscriminatorie sau să aplice dispoziții prevăzute în acte normative aplicabile altor subiecte de drept, în raport cu care persoana care s-a adresat instanței se consideră discriminată.

Un asemenea înțeles al dispozițiilor ordonanței, prin care se conferă instanțelor judecătorești competența de a desființa norme juridice instituite prin lege și de a crea în locul acestora alte norme sau de a le substitui cu norme cuprinse în alte acte normative, este evident neconstituțional, întrucât încalcă principiul separației puterilor, consacrat în art. 1 alin. (4) din Constituție, ca și prevederile art. 61 alin. (1), în conformitate cu care Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării.

În virtutea textelor constituționale menționate, Parlamentul și, prin delegare legislativă, în condițiile art. 115 din Constituție, Guvernul au competența de a institui, modifica și abroga norme juridice de aplicare generală. Instanțele judecătorești nu au o asemenea competență, misiunea lor constituțională fiind aceea de a realiza justiția — art. 126 alin. (1) din Legea fundamentală —, adică de a soluționa, aplicând legea, litigiile dintre subiectele de drept cu privire la existența, întinderea și exercitarea drepturilor lor subiective.

În consecință, Curtea Constituțională urmează să admită excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției și să se constate că prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale în măsura în care din ele se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în acte normative neavute în vedere de legiuitor la adoptarea actelor normative considerate discriminatorii.

Controlul constituționalității art. 1 și art. 2 alin. (3) din ordonanță, neprevăzute în încheierea de sesizare a Curții, se efectuează în baza art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), al art. 29 și al art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 146/88/2008 al Tribunalului Tulcea — Secția civilă, comercială și de contencios administrativ și constată că prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, sunt neconstituționale, în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 821
din 3 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 2 alin. (1), (3) și (11) și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) și (11) și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 5.496/100/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal și în Dosarul nr. 7.980/99/2007 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 17 iunie 2008, în prezența reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 3 iulie 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.496/100/2007, **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) și (11) și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.** Excepția a fost ridicată de Ministerul Justiției într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat de Ministerul Justiției împotriva Sentinței civile nr. 3.675 din 26 noiembrie 2007 a Tribunalului Maramureș, prin care s-a admis acțiunea reclamantilor Elena Cioltea și alții — funcționari publici ai Tribunalului Maramureș — împotriva Tribunalului Maramureș, Curții de Apel Cluj, Ministerului Economiei și Finanțelor și Ministerului Justiției și s-a dispus obligarea părților la plata drepturilor salariale reprezentând diferența dintre salariul prevăzut pentru funcționarii publici din cadrul Departamentului economico-financiar și administrativ al Înaltei Curți de Casație și Justiție și cel prevăzut pentru funcționarii publici din cadrul departamentelor economico-financiare și administrative ale celorlalte instanțe, conform anexelor I la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2004, la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2004, la Ordonanța Guvernului nr. 2/2006 și la Ordonanța Guvernului nr. 6/2007. Tribunalul Maramureș a admis acțiunea întemeindu-se, între altele, pe prevederile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000.

Prin Încheierea din 26 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.980/99/2007, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.** Excepția a fost ridicată de Ministerul

Justiției într-o cauză având ca obiect soluționarea acțiunii reclamantilor Cipriana Mihaela Poiană și alții — judecători la Curtea de Apel Iași — împotriva Curții de Apel Iași, Ministerului Justiției, Ministerului Economiei și Finanțelor și Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării privind plata unor salarii egale cu cele ale procurorilor din cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism. Reclamantii și-au întemeiat acțiunea, printre altele, pe prevederile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, în măsura în care permit instanțelor de judecată să cenzureze soluția aleasă de legiuitor în stabilirea retribuției unor categorii profesionale și să stabilească alte drepturi salariale decât cele prevăzute de lege. Se încalcă, astfel, rolul Parlamentului de unică autoritatea legiuitoare a țării și principiul separației puterilor în stat.

Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Tribunalul Iași — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, pe de o parte, modificarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 este urmare a îndeplinirii obligației de armonizare a dreptului intern cu acquis-ul comunitar, iar, pe de altă parte, prin Decizia nr. 1.011/2007, Curtea Constituțională s-a pronunțat în sensul constituționalității acestei ordonanțe.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră, în esență, că posibilitatea acordării de către instanțele judecătorești a unor drepturi neprevăzute în legislația specifică unei categorii profesionale reprezintă o ingerință a puterii judecătorești în atribuțiile puterii legiuitoare și ale puterii executive.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 sunt constituționale, necontravenind, sub niciun aspect, principiului separației și echilibrului puterilor în stat. Pe de altă parte, arată că autorul excepției de neconstituționalitate a avut în vedere aspecte privind modul de interpretare și aplicare a legii, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (1) și (11) și art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2007, cu următorul conținut:

— Art. 2 alin. (1) și (11): „(1) *Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.*

[...]

(11) *Comportamentul discriminatoriu prevăzut la alin. (1)—(7) atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz, în condițiile legii.”;*

— Art. 27: „(1) *Persoana care se consideră discriminată poate formula, în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxă judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului.*

(2) *Termenul pentru introducerea cererii este de 3 ani și curge de la data săvârșirii faptei sau de la data la care persoana interesată putea să ia cunoștință de săvârșirea ei.*

(3) *Judecarea cauzei are loc cu citarea obligatorie a Consiliului.*

(4) *Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare. În fața instanței se poate invoca orice mijloc de probă, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.*

(5) *La cerere, instanța poate dispune retragerea sau suspendarea de către autoritățile emitente a autorizației de funcționare a persoanelor juridice care, printr-o acțiune discriminatorie, cauzează un prejudiciu semnificativ sau care, deși cauzează un prejudiciu redus, încalcă în mod repetat prevederile prezentei ordonanțe.*

(6) *Hotărârea pronunțată de instanța de judecată se comunică Consiliului.”*

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4), care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat, și ale art. 61 alin. (1), potrivit căruia Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dosarele în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor menționate din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare au ca obiect acordarea unor drepturi salariale prevăzute pentru anumite categorii profesionale și solicitate de unii judecători sau funcționari publici — reclamânți în aceste cauze — în temeiul actului normativ menționat, cu motivarea că omisiunea legiuitorului de a le acorda și lor beneficiul acestor drepturi constituie o discriminare contrară legii și normelor comunitare.

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 a mai fost examinată de Curtea Constituțională, care, prin Decizia nr. 1.011 din

8 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 27 noiembrie 2007, a respins excepția de neconstituționalitate a ordonanței, invocată și susținută prin raportare la prevederile art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (4) și art. 51 din Constituție. În considerentele deciziei, Curtea a reținut, între altele:

„*Prin actul normativ menționat se asigură o interpretare unitară a principiilor generale de egalitate și nediscriminare stabilite de către Constituția României, precum și de către documentele internaționale care au ca obiect eliminarea discriminărilor, ratificate de România, care alcătuiesc cadrul general în domeniu, persoanele care se consideră discriminate având la dispoziție prevederi legale concrete în baza cărora pot solicita încetarea manifestărilor discriminatorii și repararea prejudiciului cauzat.*

Actul normativ criticat sancționează contravențional orice deosebire, excludere, restricție sau preferință care are ca scop ori efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în domeniul politic, economic, social și cultural ori în orice alte domenii ale vieții publice, dacă deosebirea, excluderea, restricția sau preferința se datorează apartenenței la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială, respectiv convingerilor, sexului sau orientării sexuale ori apartenenței la o categorie defavorizată.

Actul normativ criticat nu contravine principiului egalității cetățenilor în fața legii, prevăzut de art. 16 din Constituție, și nici principiului accesului liber la justiție, prevăzut de art. 21 din Constituție, întrucât, pe de o parte, se aplică tuturor persoanelor prevăzute de ipoteza normei legale, fără privilegii sau discriminări, iar pe de altă parte, nu îngreșește dreptul persoanelor interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime.

De altfel, actul normativ criticat stabilește în cap. I «Principii și definiții», în art. 1 alin. (3), că «Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile», iar în art. 3, că «Dispozițiile prezentei ordonanțe se aplică tuturor persoanelor fizice sau juridice, publice sau private, precum și instituțiilor publice [...]».

Actul normativ criticat nu instituie privilegii sau discriminări între cetățeni și nu încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor, tratamentul egal impunându-se doar pentru cetățenii aflați în situații identice.

Pe de altă parte, actul normativ criticat nu îngreșește în vreun fel accesul liber la justiție, ci, dimpotrivă, favorizează accesul la justiție prin posibilitatea «persoanei care se consideră discriminată» de a formula, «în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxă judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului». (cap. III «Dispoziții procedurale și sancțiuni», art. 27).

Actul normativ criticat nu contravine nici dreptului la petiționare consacrat de art. 51 din Constituție, atât timp cât stabilește în mod expres faptul că «persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei». [cap. II «Dispoziții speciale», secțiunea a VI-a: «Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării», art. 20 alin. (1)]. În sesizarea adresată Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, «persoana care se consideră discriminată are dreptul să solicite înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în temeiul art. 20 alin. (3), iar potrivit art. 20 alin. (9), «hotărârea Colegiului director poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.»

Soluția Curții își păstrează în întregime valabilitatea, în raport cu textele constituționale menționate.

Totodată, Curtea Constituțională constată că unele dispoziții ale Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, și anume prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1), lasă posibilitatea desprinderii unui înțeles neconstituțional, în virtutea căruia, așa cum s-a și întâmplat în cauzele în care au fost ridicate excepțiile, instanțele judecătorești au posibilitatea să anuleze prevederile legale pe care le consideră discriminatorii și să le înlocuiască cu alte norme de aplicare generală, neavute în vedere de legiuitor sau instituite prin acte normative inaplicabile în cazurile deduse judecării.

Astfel, după ce în art. 1 al ordonanței se enunță principiile constituționale pe care se întemeiază egalitatea în drepturi între cetățeni și se enumeră principalele drepturi cu privire la care sunt excluse privilegiile și discriminările, în art. 2 alin. (3) se prevăd următoarele:

„Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acestui scop sunt adecvate și necesare.”

Prin art. 27 alin. (1) al ordonanței, reprodus mai sus, se instituie dreptul persoanei care se consideră discriminată de a cere instanței de judecată, între altele, restabilirea situației anterioare și *anularea situației create prin discriminare*.

Așa cum lesne se poate observa, art. 2 alin. (3) din ordonanță caracterizează ca discriminatorii, între altele, *prevederile care dezavantajează anumite persoane, față de alte persoane*, fără să facă vreo distincție cu privire la natura juridică a acestor prevederi, ceea ce poate fi înțeles că se referă și la acte normative cu putere de lege, cum sunt cele adoptate de Parlament și ordonanțele Guvernului, emise în virtutea delegării legislative prevăzute de art. 115 din Constituție.

Luând în considerare și dispozițiile art. 27 alin. (1) din ordonanță, prin care se instituie dreptul persoanei care se consideră discriminată de a cere instanței de judecată, între altele, restabilirea situației anterioare și *anularea situației create prin discriminare, deci și a prevederilor cu caracter*

discriminatoriu, instanța de judecată poate să înțeleagă — ceea ce s-a și petrecut în una dintre cauzele analizate — că are competența să anuleze o dispoziție legală pe care o consideră discriminatorie și, pentru a restabili situația de echilibru între subiectele de drept, să instituie ea însăși o normă juridică nediscriminatorie sau să aplice dispoziții prevăzute în acte normative aplicabile altor subiecte de drept, în raport cu care persoana care s-a adresat instanței se consideră discriminată.

Un asemenea înțeles al dispozițiilor ordonanței, prin care se conferă instanțelor judecătorești competența de a desființa norme juridice instituite prin lege și de a crea în locul acestora alte norme sau de a le substitui cu norme cuprinse în alte acte normative, este evident neconstituțional, întrucât încalcă principiul separației puterilor, consacrat în art. 1 alin. (4) din Constituție, ca și prevederile art. 61 alin. (1), în conformitate cu care Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării.

În virtutea textelor constituționale menționate, Parlamentul și, prin delegare legislativă, în condițiile art. 115 din Constituție, Guvernul au competența de a institui, modifica și abroga norme juridice de aplicare generală. Instanțele judecătorești nu au o asemenea competență, misiunea lor constituțională fiind aceea de a realiza justiția — art. 126 alin. (1) din Legea fundamentală —, adică de a soluționa, aplicând legea, litigiile dintre subiectele de drept cu privire la existența, întinderea și exercitarea drepturilor lor subiective.

În consecință, Curtea Constituțională urmează să admită excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției și să se constate că prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale în măsura în care din ele se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în acte normative neavute în vedere de legiuitor la adoptarea actelor normative considerate discriminatorii.

Controlul constituționalității art. 1 și art. 2 alin. (3) din ordonanță, neprevăzute în încheierile de sesizare a Curții, se efectuează în baza art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1–3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr. 5.496/100/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal și în Dosarul nr. 7.980/99/2007 al Tribunalului Iași — Secția civilă și constată că prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, sunt neconstituționale, în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) și (11) și art. 27 alin. (2)—(6) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, excepție ridicată de același autor, în aceleași dosare.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane

Având în vedere rapoartele depuse în temeiul art. 17 alin. 1 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Comisia pentru cetățenie, constituită potrivit art. 13 alin. 1 din aceeași lege, constatând îndeplinite condițiile prevăzute de art. 10¹ din Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 18 alin. 1 din Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 6 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă cererile de redobândire a cetățeniei române persoanelor care au avut această cetățenie și au solicitat redobândirea ei, cu menținerea domiciliului în străinătate, și care sunt prevăzute în anexa nr. 1, ce face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă cererile de redobândire a cetățeniei române persoanelor care au avut această cetățenie și au solicitat redobândirea ei, cu stabilirea domiciliului în România, și care sunt prevăzute în anexa nr. 2, ce face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul justiției,
Theodor Cătălin Nicolescu,
secretar de stat

București, 8 iulie 2008.
Nr. 1.891/C.

ANEXA Nr. 1

LISTA

persoanelor care solicită redobândirea cetățeniei române, cu menținerea domiciliului în străinătate

1. Amoași Constanța, fiica lui Leonid și Tamara (fiica lui Grama Vasile, născut la 27.08.1931 în Scăieni), născută la data de 10 noiembrie 1984 în localitatea Bălți, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Bălți, str. Ștefan cel Mare nr. 6, bl. 3, ap. 16. (2.952/2007)

2. Amurărița Elena, fiica lui Cojocaru Dmitrii (născut la 21.10.1931 în Cernăuți) și Elena, născută la data de 17 octombrie 1970 în localitatea Molnița, raionul Hliboca, Cernăuți, Ucraina, cetățean ucrainean, cu domiciliul actual în Ucraina, localitatea Molnița, raionul Hliboca, Cernăuți. (5.884/2004) Copii minori: Amurărița Alina, născută la data de 13.06.1990.

3. Balaur Andrei, fiul lui Pavel (fiul lui Alexei, născut la 12.08.1912 în localitatea Buțeni, și Ana) și Parascovia, născut la data de 23 septembrie 1983 în localitatea Hîncești, județul Lăpușna, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Hîncești, str. S. Lazo nr. 15, județul Lăpușna. (2.841/2003)

4. Bronici Alisa, fiica lui Vladimir și Silvia (fiica lui Negara Andrei, născut la 6.07.1923 în localitatea Lipceni), născută la data de 5 iunie 1986 în localitatea Goian, județul Dubăsari, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Bolohan, raionul Orhei. (2.852/2007)

5. Cadîn Vladimir, fiul lui Ion (născut la 18.07.1931 în Pitești) și Ana, născut la data de 21 iunie 1959 în localitatea Pitești, județul Leova, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Cahul, Str. Lăutarilor nr. 29, bl.A. (1.609/2003)

6. Cașeru Maria, fiica lui Pretula Alexei și Anastasia (născută la 7.03.1923 în localitatea Țiganca), născută la data de 1 ianuarie 1955 în localitatea Țiganca, județul Cahul, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, bd. Cuza Vodă nr. 40, ap. 58. (1.315/2003)

7. Cașeru Roman, fiul lui Vasile și Maria (fiica lui Pretula Alexei, născut în anul 1916 în localitatea Cahul), născut la data de 10 iulie 1986 în localitatea Tallinn, Estonia, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. Cuza Vodă nr. 40, ap. 58. (1.315 bis/2003)

8. Cașeru Vasile, fiul lui — și Alexandra (născut la 2.08.1922 în localitatea Flămînda), născut la data de 23 octombrie 1952 în localitatea Gheltosu Cantemir, județul Cahul, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. Cuza Vodă nr. 40, ap. 58. (1.318/2003)

9. Cataranciuc Ștefan, fiul lui Vladimir (născut la 2.02.1933 în localitatea Buda) și Ana, născut la data de 1 aprilie 1965 în localitatea Mahala, raionul Noua Suliță, Cernăuți, Ucraina, cetățean ucrainean, cu domiciliul actual în Ucraina, localitatea Mahala, raionul Noua Suliță, Cernăuți. (2.659/2003) Copii minori:

Cataranciu Vladislav, născut la data de 2.10.1995, Cataranciu Alexandru, născut la data de 12.09.2000.

10. Ceban Serghei, fiul lui Vasile și Lidia (născut la 8.09.1938 în localitatea Căușeni), născut la data de 4 octombrie 1967 în localitatea Căușeni, județul Căușeni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. M. Lomonosov nr. 40, bl. 1, ap. 7. (9.241/2003)

11. Cerchez Victor, fiul lui Victor (fiul lui Dumitru, născut în anul 1936 în Orhei) și Valentina, născut la data de 20 august 1984 în localitatea Orhei, județul Orhei, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Orhei, Str. Nistreană nr. 17, ap. 2. (3.961/2004)

12. Cernogal Gheorghe, fiul lui Gheorghe (fiul lui Nicolae, născut la 22.02.1914 în localitatea Copăceni, județul Bălți, și Alexandra) și Maria, născut la data de 6 mai 1975 în localitatea Sîngerei, județul Bălți, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, Str. Renașterii nr. 17, ap. 37. (12.629/2003) Copii minori: Cernogal Dana, născută la data de 12.02.2003.

13. Cernogal Stela, fiica lui Caisin Petru și Eugenia (fiica lui Efim și Alexandra, născută la 10.01.1921 în localitatea Stețcani, județul Chișinău), născută la data de 2 noiembrie 1978 în localitatea Ișnovăț, județul Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, Str. Renașterii nr. 17, ap. 37. (12.629/2003)

14. Cioclea Iulia, fiica lui Victor (fiul lui Sergiu, născut la 10.10.1922 în Chișinău) și Gotca Natalia, născută la data de 7 august 1984 în localitatea Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Edineț, Șos. Bucovinei nr. 13, ap. 98. (2.881/2007)

15. Covali Diana, fiica lui Anatolii (fiul lui Valentin, născut la 11.08.1937 în localitatea Anenii Noi) și Valentina, născută la data de 31 ianuarie 1987 în localitatea Bender, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Gura Bîcului, raionul Anenii Noi. (3.032/2007)

16. Covali Gheorghe, fiul lui Nicolae și Teodora (născut la 19.02.1927 în localitatea Nimoreni), născut la data de 7 iunie 1949 în localitatea Nimoreni, județul Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. M. Lomonosov nr. 40. (9.242/2003)

17. Crucerescu Ion, fiul lui Nicolae și Zamfira (născut la 4.03.1914 în Ciuciuleni), născut la data de 25 aprilie 1953 în localitatea Ciuciuleni, județul Lăpușna, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. Decebal nr. 5, ap. 63. (11.360/2003)

18. Cucuruzeac Lina, fiica lui Igor și Elena (fiica lui Istrati Ion, născut la 1.09.1924 în localitatea Gura-Căinarului), născută la data de 28 mai 1987 în localitatea Florești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Florești, str. Dacia nr. 19, ap. 44. (3.035/2007)

19. Demciucov Rita, fiica lui Stelea Gheorghe (născut la 5.08.1921 în localitatea Hîjdieni) și Lidia, născută la data de 22 iunie 1959 în localitatea Ghiderim, județul Rîbnița, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Glodeni, str. P. Halipa nr. 42. (953/2003)

20. Donțu Viorel, fiul lui Mihail (fiul lui Iova, născut la 18.08.1924 în Odesa) și Galina, născut la data de 18 iulie 1987 în localitatea Slobozia, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. Mircești nr. 21, bl. 1. (8.760 bis/2003)

21. Duda Alexandru, fiul lui Nicolai (născut la 4.07.1930 în Noua Suliță) și Paulina, născut la data de 11 decembrie 1960 în localitatea Noua Suliță, județul Noua Suliță, Cernăuți, Ucraina, cetățean ucrainean, cu domiciliul actual în Ucraina, localitatea Noua Suliță, regiunea Cernăuți. (7.491/2003)

22. Duda Ecaterina, fiica lui Chifuleac Dumitru (fiul lui Feodor și Ecaterina, născută în anul 1913 în localitatea Noua Suliță) și

Larisa, născută la data de 19 septembrie 1969 în localitatea Noua Suliță, regiunea Cernăuți, Ucraina, cetățean ucrainean, cu domiciliul actual în Ucraina, localitatea Noua Suliță, regiunea Cernăuți. (7.492/2003) Copii minori: Duda Ecaterina, născută la data de 9.05.1990, Duda Yana, născută la data de 27.01.1992.

23. Fakhraei Ana, fiica lui Gad Timofei și Ludmila (născută la 20.04.1928 în localitatea Rîșcani), născută la data de 23 septembrie 1956 în localitatea Rîșcani, județul Bălți, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, bd. Cuza Vodă nr. 17, bl. 1, ap. 80. (4.683/2004)

24. Frunză Igor, fiul lui Alexei și Tamara (fiica lui Balanici Victor, născut la 20.07.1932 în localitatea Ustia), născut la data de 17 noiembrie 1984 în localitatea Glodeni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Glodeni, str. V. Zgîrcea nr. 13, ap. 34. (2.853/2007)

25. Ganaciu Nicolae, fiul lui Nicolae (născut la 19.07.1927 în Bălți) și Natalia, născut la data de 16 noiembrie 1965 în localitatea Călugăr, județul Bălți, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. L. Tolstoi nr. 72, ap. 10. (12.339/2003)

26. Gandrabur Sergiu, fiul lui Mihail și Vera (fiica lui Chiriac Vasili, născut la 8.04.1910 în localitatea Chițcani), născut la data de 12 aprilie 1986 în localitatea Telenești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Mihălașa Nouă, raionul Telenești. (2.889/2007)

27. Ghemu Daniela, fiica lui Ioan și Ana (fiica lui Lepădatu Maria, născută în anul 1903 în localitatea Criuleni), născută la data de 9 iulie 1985 în localitatea Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. Mihail Kogălniceanu nr. 58, ap. 7. (258/2006)

28. Gherboveț Vasile, fiul lui Vasile și Eugenia (fiica lui Popuiac Vasili, născut la 15.03.1935 în raionul Telenești), născut la data de 1 octombrie 1985 în localitatea Telenești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Telenești, str. Șt. Neaga nr. 23. (2.947/2007)

29. Gorea Igor, fiul lui Profir și Valentina (fiica lui Mîndrila Mihail, născut în anul 1928 în localitatea Pănășești), născut la data de 13 mai 1984 în localitatea Pănășești, județul Strășeni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Pănășești, județul Strășeni. (3.066/2007)

30. Gudumac Natalia, fiica lui Ion (fiul lui Ion, născut la 10.11.1928 în localitatea Filipeni) și Angela, născută la data de 9 mai 1987 în localitatea Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Leova, str. Podul de Flori nr. 6. (3.034/2007)

31. Guzun Valeriu, fiul lui Mihail (născut la 14.09.1927 în localitatea Avrameni) și Tamara, născut la data de 17 iulie 1955 în localitatea Braniște, județul Rîșcani, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Fălești, str. Iași nr. 2, bl. A, ap. 2. (2.983/2007)

32. Ilcov Nadejda, fiica lui Vladimir și Victor (fiica lui Franț Vasile, născut la 10.09.1933 în localitatea Coteala), născută la data de 27 iunie 1985 în localitatea Lipcani, județul Briceni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Coteala, raionul Briceni. (3.045/2007)

33. Istratii Gheorghe, fiul lui Victor și Ecaterina (fiica lui Golban Andrei, născut la data de 1.12.1906 în Durlăști, și Fevronia), născut la data de 19 august 1975 în localitatea Chișinău, județul Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. Paris nr. 38, bl. 1, ap. 43. (71/2003)

34. Lazur Dumitru, fiul lui Vladimir (fiul lui Dumitru, născut la 8.11.1934 în Chișinău) și Nina, născut la data de 24 aprilie 1981

în localitatea Truşeni, judeţul Chişinău, Republica Moldova, cetăţean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Străşeni, Truşeni, str. V. Lupu nr. 30. (17.124/2003)

35. Lazur Irina, fiica lui Vasile şi Elena (fiica lui Popescu Alexei şi Ioana, născută la 1.11.1929 în Ungheni), născută la data de 15 mai 1981 în localitatea Chişinău, judeţul Chişinău, Republica Moldova, cetăţean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chişinău, str. Vasile Lupu nr. 85, bl. A, ap. 17. (17.305/2003)

36. Lupaştean Mihailo, fiul lui Anton şi Ecaterina (născut la 14.04.1925 în Bahrineşti), născut la data de 29 noiembrie 1962 în localitatea Bahrineşti, raionul Hliboca, regiunea Cernăuţi, Ucraina, cetăţean ucrainean, cu domiciliul actual în Ucraina, Cernăuţi, str. Poletaeva nr. 12. (16.002/2003)

37. Mamedova Natalia, fiica lui Mamedov Vaghif şi Mamedova Zinaida (fiica lui Grumeza Fiodor, născut la 15.02.1913 în Pelinia, Rîşcani), născută la data de 2 decembrie 1984 în localitatea Bălţi, Republica Moldova, cetăţean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Bălţi, str. Ostrovschii nr. 38, ap. 5. (137/2007)

38. Marandici Igor, fiul lui Iurie şi Svetlana (fiica lui Borş Ion, născut la 1.07.1929 în localitatea Goian), născut la data de 7 ianuarie 1987 în localitatea Chişinău, Republica Moldova, cetăţean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Cricova, str. Lucafărul nr. 1, ap. 25. (15.862 bis/2003)

39. Marandici Svetlana, fiica lui Borş Ion şi Margareta (născută la 2.03.1930 în localitatea Oniţcani), născută la data de 7 septembrie 1960 în localitatea Chişinău, judeţul Chişinău, Republica Moldova, cetăţean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Cricova, str. Lucafărul nr. 1, ap. 25. (15.862/2003)

40. Marin Andrei, fiul lui Ion (fiul lui Gheorghe, născut la 1.01.1914 în localitatea Cahul) şi Ecaterina, născut la data de 15 martie 1985 în localitatea Cantemir, judeţul Cahul, Republica Moldova, cetăţean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Lărguţa, Str. Păcii. (1.486/2005)

41. Miculescu Marina, fiica lui Ventonec Ilie şi Ştefania (fiica lui Patraş Grigore, născut la 13.01.1930 în localitatea Bahrineşti, şi Maria), născută la data de 4 mai 1981 în localitatea Bahrineşti, raionul Hliboca, Cernăuţi, Ucraina, cetăţean ucrainean, cu domiciliul actual în Ucraina, localitatea Bahrineşti, raionul Hliboca, Cernăuţi. (5.616/2003) Copii minori: Miculescu Constantin, născut la data de 14.07.1997.

42. Moloşag Victor, fiul lui Dumitru şi Elena (fiica lui Postovan Vasile, născut la 13.04.1907 în localitatea Edineţ, şi Agafia), născut la data de 28 iunie 1975 în localitatea Pivniceni, Donduşeni, judeţul Edineţ, Republica Moldova, cetăţean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Corbu, raionul Donduşeni. (11.229/2003) Copii minori: Moloşag Daniil, născut la data de 9.02.2007.

43. Moraru Parascovia, fiica lui Vasile (fiul lui Vasile, născut la 22.02.1939 în localitatea Făgureni) şi Tatiana, născută la data de 28 noiembrie 1985 în localitatea Pîrliţa, raionul Ungheni, Republica Moldova, cetăţean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Pîrliţa, raionul Ungheni. (2.811/2007)

44. Neaga Adrian, fiul lui Vasile şi Elizaveta (fiica lui Duca Ion şi Margareta, născută la 2.03.1930 în Oniţcani), născut la data de 6 decembrie 1981 în localitatea Sîngerei, judeţul Sîngerei, Republica Moldova, cetăţean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Cricova, str. Şt. Neaga nr. 6. (15.848/2003)

45. Neaga Elizaveta, fiica lui Borş Ion şi Margareta (născută la 2.03.1930 în Oniţcani), născută la data de 27 august 1954 în localitatea Chişinău, judeţul Chişinău, Republica Moldova, cetăţean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Cricova, str. Şt. Neaga nr. 6. (15.844/2003)

46. Neaga Sergiu, fiul lui Vasile şi Elizaveta (fiica lui Borş Ion şi Margareta, născută la 2.03.1930 în Oniţcani), născut la data de 9 august 1978 în localitatea Sîngerei, judeţul Sîngerei, Republica Moldova, cetăţean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Cricova, str. Şt. Neaga nr. 6. (15.846/2003)

47. Neaga Vasile, fiul lui Alexandru şi Nadejda (născută la 7.04.1928 în localitatea Sîngerei), născut la data de 30 decembrie 1950 în localitatea Sîngerei, judeţul Sîngerei, Republica Moldova, cetăţean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Cricova, str. Şt. Neaga nr. 6. (15.842/2003)

48. Objelean Alina, fiica lui Nicolae şi Liuba (fiica lui Cotoviţchi Danil, născut la 11.12.1912 în Cinişeuţi), născută la data de 1 noiembrie 1984 în localitatea Chişinău, Republica Moldova, cetăţean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chişinău, şos. Balcani nr. 6, bl. 2, ap. 3. (2.892/2007)

49. Oriol Ludmila, fiica lui Arnaut Constantin şi Valentina (născut în anul 1936 în Nicopol), născută la data de 10 octombrie 1962 în localitatea Reni, judeţul Reni, Odesa, Ucraina, cetăţean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chişinău, Str. Cornului nr. 24. (10.961/2003)

50. Pendus Natalia, fiica lui Sandu Grigore (născut în anul 1933 în Zogoreni) şi Ana, născută la data de 10 mai 1961 în localitatea Baku, judeţul Kirov, R.S.S. Azerbaidjan, cetăţean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chişinău, str. N. Zelinski nr. 38, bl. 4, ap. 1. (12.961/2003)

51. Pendus Nicolai, fiul lui Ignat (născut în 1920 în Cernăuţi) şi Vera, născut la data de 17 mai 1959 în localitatea Crasnoarmeisocoe, judeţul Lăpuşna, Republica Moldova, cetăţean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chişinău, Botanica, Str. Independenţei nr. 14, bl. 2, ap. 18, cămin. (12.962/2003)

52. Pleşca Constantin, fiul lui Alexandru şi Eudochia (născută la 19.11.1931 în Tătăreşti), născut la data de 6 octombrie 1959 în localitatea Tătăreşti, judeţul Chişinău, Republica Moldova, cetăţean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Tătăreşti, judeţul Chişinău. (14.097/2003)

53. Pleşca Galina, fiica lui Țapu Ion şi Maria (născută la 2.05.1923 în localitatea Recea), născută la data de 23 aprilie 1959 în localitatea Recea, judeţul Chişinău, Republica Moldova, cetăţean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Tătăreşti, judeţul Chişinău. (14.098/2003)

54. Pleşca Olesea, fiica lui Constantin (fiul lui Alexandru şi Eudochia, născută la 19.11.1931 în Tătăreşti) şi Galina, născută la data de 18 iunie 1982 în localitatea Tătăreşti, judeţul Chişinău, Republica Moldova, cetăţean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Tătăreşti, judeţul Chişinău. (14.095/2003)

55. Popescu Gheorghe, fiul lui Ion (fiul lui Nistor, născut la 1.05.1927 în Cimişlia) şi Tatiana, născut la data de 2 mai 1982 în localitatea Cenac, judeţul Cimişlia, Republica Moldova, cetăţean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Cenac, judeţul Cimişlia. (3.595/2005)

56. Reznic Ludmila, fiica lui Petru (fiul lui Nicolai, născut la 23.12.1922 în localitatea Cinişeuţi) şi Maria, născută la data de 8 decembrie 1984 în localitatea Rezina, Republica Moldova, cetăţean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Rezina, Str. 27 August nr. 12, ap. 2. (3.050/2007)

57. Robu Anastasia, fiica lui Valentin şi Eudochia (fiica lui Emilian Nicolae, născut la 10.02.1939 în localitatea Borosenii Noi), născută la data de 10 aprilie 1984 în localitatea Sankt-Petersburg, Federaţia Rusă, cetăţean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Mitoc, judeţul Orhei. (2.957/2007)

58. Tarnovschi Elena, fiica lui Gheorghe (fiul lui Nicolae, născut la 16.06.1919 în Orhei) şi Ana, născută la data de 10 mai 1979 în localitatea Chiperceni, judeţul Orhei, Republica

Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Voroteț, județul Orhei. (2.949/2004)

59. Tcaci Vladimir, fiul lui Nicolai și Paulina (născută la 25.10.1925 în Cernăuți), născut la data de 10 iunie 1958 în localitatea V. Gai, raionul Mikulinet, regiunea Ternopol, Ucraina, cetățean ucrainean, cu domiciliul actual în Ucraina, Cernăuți, str. Gaidar nr. 16, ap. 26. (5.753/2003)

60. Trîmbaci Victor, fiul lui Iurie și Tatiana (fiica lui Borș Ion, născut la 1.07.1929 în Goian), născut la data de 10 mai 1987 în localitatea Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Cricova, str. Dacia nr. 10, ap. 5. (15.843 bis/2003)

61. Ursachi Roman, fiul lui Nicolae (fiul lui Semion, născut la 14.02.1922 în Bălți) și Tamara, născut la data de 6 noiembrie 1983 în localitatea Bălți, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Bălți, str. Timireazev nr. 9. (2.866/2007)

62. Vasilachi Ion, fiul lui Ilie și Nadejda (fiica lui Burlac Grigore, născut la 23.11.1928 în localitatea Crocmaz), născut la data de 19 noiembrie 1984 în localitatea Cioburciu, județul Ștefan Vodă, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Ștefan Vodă, str. Mihai Eminescu nr. 23. (3.046/2007)

63. Zlate Silvia, fiica lui Gheorghe și Maria (fiica lui Tomșa Ion, născut la 23.03.1935 în Sarata-Răzeși), născută la data de 8 noiembrie 1985 în localitatea Sarata-Răzeși, județul Leova, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. Igor Vieru nr. 9, ap. 45. (2.877/2007)

64. Zmeu Oleg, fiul lui Vasile (fiul lui Matei, născut la 16.11.1926 în Tighina) și Serafima, născut la data de 30 iulie 1984 în localitatea Popeasca, județul Ștefan Vodă, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Popeasca, Str. Florilor nr. 54, județul Ștefan Vodă. (50/2006)

ANEXA Nr. 2

L I S T A

persoanelor care solicită redobândirea cetățeniei române, cu stabilirea domiciliului în România

1. Afteni Valeria, fiica lui Alexandru (fiul lui Petru, născut la 17.08.1906 în Andrușul de Sus) și Elena, născută la data de 11 iunie 1986 în localitatea Andrușul de Sus, raionul Cahul, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Andrușul de Sus, raionul Cahul. (3.042/2007)

2. Agache Diana, fiica lui Vladimir (fiul lui Constantin, născut în anul 1925 în localitatea Hîncești) și Eugenia, născută la data de 23 august 1984 în localitatea Hîncești, județul Hîncești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Hîncești, Str. Livezilor nr. 69. (1.369/2005)

3. Airini Daniel, fiul lui Gheorghe (fiul lui Dumitru, născut la 8.10.1908 în Cernăuți) și Antonina, născut la data de 6 aprilie 1985 în localitatea Glodeni, județul Glodeni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Glodeni, str. Moldova nr. 32. (2.591/2005)

4. Andrieș Ion, fiul lui Ion (fiul lui Grigore, născut la 4.03.1927 în localitatea Racovăț) și Galina, născut la data de 3 iulie 1988 în localitatea Racovăț, județul Soroca, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Racovăț, județul Soroca. (2.981/2007)

5. Arseni Veaceslav, fiul lui Anatolie (fiul lui Constantin, născut la 10.04.1929 în Edineț) și Lidia, născut la data de 5 septembrie 1985 în localitatea Pelivan, județul Orhei, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Pelivan, județul Orhei. (2.810/2007)

6. Băncilă Luminița, fiica lui Rodion (fiul lui Gheorghe, născut la 26.10.1926 în localitatea Manta) și Elena, născută la data de 11 decembrie 1985 în localitatea Manta, raionul Cahul, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Manta, raionul Cahul. (3.043/2007)

7. Bătrîncea Tatiana, fiica lui Vasile și Maria (fiica lui Toacă Stepan, născut la 1.08.1923 în localitatea Puhăceni), născută la data de 3 august 1986 în localitatea Puhăceni, județul Anenii Noi, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Puhăceni, județul Anenii Noi. (2.953/2007)

8. Bîrzoii Sergiu, fiul lui Maxim și Vera (fiica lui Moșan Alexei, născut la 1.10.1926 în localitatea Grăseni), născut la data de 8 septembrie 1981 în localitatea Todirești, județul Ungheni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Todirești, județul Ungheni. (2.834/2007)

9. Bobu Ion, fiul lui Anatolie și Raisa (fiica lui Ungureanu Vladimir, născut la 7.06.1931 în Bocșa), născut la data de 25 noiembrie 1984 în localitatea Horești, județul Fălești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Horești, județul Fălești. (2.836/2007)

10. Bogdan Carolina, fiica lui Victor (fiul lui Ilie, născut la 5.03.1926 în localitatea Telenești) și Tatiana, născută la data de 24 februarie 1983 în localitatea Telenești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Telenești, Str. 31 August nr. 50. (3.059/2007)

11. Boșcăneanu Marcel, fiul lui Ilie (fiul lui Ioan, născut la 25.05.1922 în Cojușna) și Maria, născut la data de 9 ianuarie 1984 în localitatea Cojușna, județul Strășeni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Cojușna, str. Mihai Eminescu nr. 20, județul Strășeni. (2.868/2007)

12. Breahnî Felicia, fiica lui Nicolae (fiul lui Nicolae, născut la 12.04.1926 în localitatea Ungheni) și Tatiana, născută la data de 4 iulie 1985 în localitatea Bender, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Bender, str. 40 Let Pobedî nr. 21, ap. 41. (3.232/2006)

13. Burduja Alexandru, fiul lui Nicolae (fiul lui Alexandru, născut la 29.05.1912 în localitatea Holoșnița) și Svetlana, născut la data de 25 ianuarie 1985 în localitatea Gura Camencii, județul Florești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Florești, str. Testemițeanu nr. 38. (3.062/2007)

14. Burlea Olga, fiica lui Sergiu (fiul lui Gheorghe, născut la 10.05.1936 în localitatea Criuleni) și Ludmila, născută la data de 29 iulie 1986 în localitatea Criuleni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Criuleni, str. Gogol nr. 6. (455/2006)

15. Capățina Galina, fiica lui Nicolae și Galina (fiica lui Gherasim Grigore, născut la 15.02.1925 în localitatea

Negureni), născută la data de 7 decembrie 1984 în localitatea Basarabeasca, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Cahul, Str. Dunării nr. 7, ap. 40. (987/2007)

16. Ceban Elena, fiica lui Vladimir și Lora (fiica lui Dragan Anton, născut la 14.02.1935 în localitatea Șolcani), născută la data de 9 martie 1985 în localitatea Șolcani, raionul Soroca, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. Gh. Madan nr. 89, bl. 3, ap. 26. (3.041/2007)

17. Cherdivară Vitalie, fiul lui Gheorghe și Elizaveta (fiica lui Stahovschi Ion, născut la 20.09.1921 în Șipoteni, și Elena), născut la data de 20 aprilie 1980 în localitatea Pitușca, județul Ungheni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Călărași, str. A. Pușchin nr. 11, județul Ungheni. (4.359/2003)

18. Chetrari Elena, fiica lui Mihail (fiul lui Eremia, născut la 1.05.1936 în Breanova) și Efrasina, născută la data de 2 iunie 1985 în localitatea Breanova, județul Orhei, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Breanova, județul Orhei. (2.875/2007)

19. Chitoroga Silvia, fiica lui Petru și Tatiana (fiica lui Țurcanu Vasili, născut la 22.03.1921 în localitatea Cornești), născută la data de 19 octombrie 1984 în localitatea Călărași, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Călărași, str. Bojole nr. 17, ap. 32. (2.985/2007)

20. Ciocîrlan Sergiu, fiul lui Tudor și Vera (fiica lui Vacari Efim, născut la 1.04.1912 în Chetrosu), născut la data de 18 decembrie 1984 în localitatea Drochia, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Drochia, str.-la A. Marinescu. (2.874//2007)

21. Cojocarur Iurie, fiul lui Gheorghii și Vera (fiica lui Gori Zaharia, născut la 13.10.1929 în Lozova), născut la data de 1 aprilie 1984 în localitatea Buțeni, județul Hîncești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Strășeni, Lozova, str. Dumbrăvița. (2.959/2007)

22. Coliban Natalia, fiica lui Emil (fiul lui Ștefan, născut la 19.08.1916 în localitatea Bocșa) și Nina, născută la data de 3 ianuarie 1985 în localitatea Fălești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Fălești, Str. Moldovei nr. 14, ap. 14. (2.977/2007)

23. Crețu Rodica, fiica lui Sergiu și Elena (fiica lui Cîșlari Toma, născut la 8.07.1934 în localitatea Bozieni), născută la data de 15 noiembrie 1985 în localitatea Mirești, județul Hîncești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Mirești, județul Hîncești. (2.948/2007)

24. Criveț Ana, fiica lui Ion și Zinaida (fiica lui Roșca Vasile, născut la 7.03.1933 în Soroca), născută la data de 7 decembrie 1984 în localitatea Dubăsari, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Lunga, str. Șciorsa nr. 55, raionul Dubăsari. (1.513/2006)

25. Curlea Grigore, fiul lui Ion și Nina (fiica lui Stavila Alexandru, născut la 12.02.1915 în localitatea Roșcani), născut la data de 15 februarie 1985 în localitatea Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Colonița, județul Chișinău. (2.873/2007)

26. Damian Mariana, fiica lui Gheorghe (fiul lui Emilian, născut la 15.08.1918 în localitatea Durlăști) și Galina, născută la data de 30 ianuarie 1985 în localitatea Durlăști, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Durlăști, Str. Livezilor nr. 80, bl. A. (3.048/2007)

27. Dermenji Elena, fiica lui Stepan (fiul lui Gheorghii, născut la 10.04.1928 în Carbalia) și Larisa, născută la data de 3 iunie 1986 în localitatea Cimișlia, Republica Moldova, cetățean

moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Cimișlia, str. A. Donici nr. 34, ap. 1. (2.971/2007)

28. Dohotar Mariana, fiica lui Vasile și Olga (fiica lui Birău Vasile, născut la 25.10.1912 în localitatea Dubovka), născută la data de 6 noiembrie 1984 în localitatea Dubovka, Ucraina, cetățean ucrainean, cu domiciliul actual în Ucraina, localitatea Oprișeni, Cernăuți. (1.848/2006)

29. Dragan Vitalie, fiul lui Ion și Valentina (fiica lui Maiduc Efim, născut la 20.01.1914 în Chișinău), născut la data de 26 ianuarie 1982 în localitatea Sîngerei, Bălți, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Sîngerei, Str. Independenței nr. 27. (1.630/2006)

30. Dvorschi Vera, fiica lui Ion și Maria (fiica lui Uncu Iacob, născut la 7.11.1935 în localitatea Tomai), născută la data de 30 august 1987 în localitatea Sărăteni, județul Leova, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Sărăteni, județul Leova. (2.970/2007)

31. Evstrati Natalia, fiica lui Evstrati Vasile și Arbuz Zinaida (fiica lui Arbuz Fiodor, născut la 11.02.1934 în localitatea Cubolta), născută la data de 26 iunie 1984 în localitatea Hristovaia, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Cubolta, raionul Sîngerei. (3.055/2007)

32. Filatova Nina, fiica lui Grigoropoli Grigore (născut la 18.10.1928 în localitatea Criuleni) și Nadejda, născută la data de 12 octombrie 1954 în localitatea Mașcăuți, județul Criuleni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. Mircea cel Bătrân nr. 28, ap. 132. (1.635/2005)

33. Flintoacă Marina, fiica lui Gavriiluc Boris și Ala (fiica lui Slavinschii Elena, născută la 3.06.1936 în localitatea Pelinia), născută la data de 1 iulie 1985 în localitatea Pelinia, județul Rîșcani, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Pelinia, raionul Drochia. (2.827/2007)

34. Frei Iurie, fiul lui Pavel (fiul lui Petru, născut la 13.02.1917 în localitatea Taraclia) și Vera, născut la data de 23 octombrie 1986 în localitatea Chișinău, județul Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. Igor Vieru nr. 15, ap. 91. (2.249/2005)

35. Gamureac Liliana, fiica lui Gheorghe (născut la 17.02.1934 în localitatea Edineț) și Lidia, născută la data de 20 decembrie 1982 în localitatea Briceni, județul Edineț, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Bulboaca, raionul Briceni. (1.133/2006)

36. Gavriuc Diana, fiica lui Nicolae (fiul lui Ilie, născut la 16.07.1923 în localitatea Corjova) și Elena, născută la data de 25 aprilie 1987 în localitatea Orhei, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Orhei, str. V. Cupcea nr. 5, ap. 57. (2.828/2007)

37. Gavrița Diana, fiica lui Sergiu și Tatiana (fiica lui Avxentiev Vasile, născut la 18.10.1937 în localitatea Molovata Nouă), născută la data de 18 martie 1985 în localitatea Dubăsari, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Molovata Nouă, Str. Independenței nr. 21, raionul Dubăsari. (3.040/2007)

38. Gavrița Veaceslav, fiul lui Vasile (fiul lui Nicolae, născut la 6.11.1913 în localitatea Ungheni) și Lidia, născut la data de 23 martie 1982 în localitatea Ungheni, județul Ungheni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Ungheni, str. Boico nr. 17, ap. 13. (1.823/2004)

39. Gînga Ivan, fiul lui Fiodor (fiul lui Nicolai, născut la 27.05.1932 în Văsieni) și Valentina, născut la data de 22 iulie 1984 în localitatea Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Văsieni, județul Ialoveni. (2.967/2007)

40. Gori Ion, fiul lui Dumitru (fiul lui Ion, născut la 25.06.1933 în localitatea Lozova) și Stepanida, născut la data de 30 mai 1984 în localitatea Lozova, județul Strășeni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Lozova, str. Posadov nr. 28, județul Strășeni. (2.855/2007)

41. Gorincioi Cristina, fiica lui Pavel și Tamara (fiica lui Cibric Ion, născut la 6.11.1917 în localitatea Petrești), născută la data de 22 iulie 1987 în localitatea Petrești, județul Ungheni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Petrești, județul Ungheni. (3.067/2007)

42. Grebănosu Ion, fiul lui Vasile (născut la data de 15.09.1930 în localitatea Soroca) și Olga, născut la data de 29 aprilie 1970 în localitatea Șolcani, județul Soroca, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Sadfc, str. Dubinin nr. 1a, raionul Cantemir. (2.492/2003) Copii minori: Grebănosu Ionela, născută la data de 19.11.1993, Grebănosu Teopemt, născut la data de 18.01.1995, Grebănosu Alefina, născută la data de 29.07.1996.

43. Grebănosu Tatiana, fiica lui Cojocari Mircea (fiul lui Andrei, născut la data de 30.11.1919 în Soroca) și Maria, născută la data de 4 martie 1972 în localitatea Bulboci, județul Soroca, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Sadfc, str. Dubinin nr. 4a, raionul Cantemir. (2.508/2003)

44. Gribincea Emilia, fiica lui Vasile (fiul lui Danil, născut la 16.02.1931 în localitatea Mingir, și Elena) și Galina, născută la data de 9 octombrie 1980 în localitatea Mingir, județul Lăpușna, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. La 31 August 1989 nr. 16. (422/2003)

45. Groza Aurica, fiica lui Pavel (născut la 18.08.1937 în localitatea Căușeni) și Natalia, născută la data de 21 decembrie 1975 în localitatea Ursoaia, județul Căușeni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. Gh. Cașu nr. 32/12. (390/2004) Copii minori: Groza Laurențiu, născut la data de 22.08.2002.

46. Guțu Ana, fiica lui Tudor (fiul lui Dumitru, născut la 12.05.1928 în localitatea Nisporeni) și Elena, născută la data de 25 iunie 1984 în localitatea Nisporeni, județul Ungheni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Șendreni, județul Ungheni. (5.946/2004)

47. Guțu Lidia, fiica lui Valeriu și Valentina (fiica lui Ivan, născut la 15.09.1920 în localitatea Bălți), născută la data de 11 august 1984 în localitatea Bălți, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Bălți, str. Lesecico nr. 6, ap. 75. (3.037/2007)

48. Harbuz Pavel, fiul lui Alexei și Elena (fiica lui Adam Timofei, născut la 1.05.1935 în localitatea Buțeni), născut la data de 10 decembrie 1983 în localitatea Buțeni, raionul Hîncești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Hîncești, str. Ion Creangă nr. 28, ap. 7. (3.047/2007)

49. Harea Ion, fiul lui Vasile și Ana (fiica lui Stratan Ion, născut la 7.01.1916 în Călărași), născut la data de 29 octombrie 1984 în localitatea Nișcani, județul Călărași, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Nișcani, județul Călărași. (1.810/2006)

50. Ianocoglo Valeriu, fiul lui Dumitru și Margareta (fiica lui Leahu Ion, născut la 24.07.1930 în Cahul), născut la data de 6 decembrie 1983 în localitatea Cahul, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Cahul, str. C. Negruzzi nr. 127, ap. 15. (1.337/2006)

51. Jalbă Albina, fiica lui Nichifor și Zoia (fiica lui Rață Ion, născut la 10.06.1931 în Vișcăuți), născută la data de 27 ianuarie

1986 în localitatea Orhei, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Orhei, Str. Unirii nr. 130, ap. 4. (3.063/2007)

52. Juncu Maria, fiica lui Haralambie și Vera (fiica lui Tarnovschi Nivcolae, născut la 16.06.1919 în Orhei, și Maria), născută la data de 25 august 1982 în localitatea Otac, județul Orhei, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Otac, raionul Rezina. (1.032/2004)

53. Lipcovscaia Cristina, fiica lui Plămădeală Ilie (fiul lui Alexandru, născut la 8.02.1922 în localitatea Bălți) și Lipcovscaia Ludmila, născută la data de 18 martie 1980 în localitatea Bălți, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. Ismail nr. 98/82. (2.843/2004)

54. Luchița Natalia, fiica lui Nicolae (fiul lui Gheorghe, născut la 13.07.1930 în localitatea Bardar) și Lidia, născută la data de 26 septembrie 1984 în localitatea Bardar, județul Ialoveni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Bardar, județul Ialoveni. (2.951/2007)

55. Lupu Eugenia, fiica lui Grigore și Elena, fiica lui Nuca Valerian (născut la 20.03.1919 în localitatea Cîrpești, Cahul), născută la data de 8 august 1987 în localitatea Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Durlești, str. Vasile Lupu nr. 20. (2.837/2007)

56. Lupu Eugeniu, fiul lui Anatolie (fiul lui Atanasie, născut la 4.10.1927 în localitatea Lozova) și Nadejda, născut la data de 1 iunie 1979 în localitatea Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, Str-la Studenților nr. 12, ap. 45. (2.835/2007)

57. Madan Ecaterina, fiica lui Ion (fiul lui Teodor și Ecaterina, născută la 2.07.1925 în Durlești) și Maria, născută la data de 1 martie 1983 în localitatea Durlești, județul Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. Buiucani nr. 4. (843/2004)

58. Melega Veaceslav, fiul lui Gheorghe (fiul lui Ștefan, născut la 13.04.1932 în localitatea Horodiște, județul Ungheni, și Nina) și Valentina, născut la data de 15 octombrie 1984 în Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. M. Lermontov nr. 84A. (23/2007)

59. Melnic Eugeniu, fiul lui Sergiu și Elena (fiica lui Svetenco Boris, născut la 27.05.1930 în Soroca, și Maria), născut la data de 28 iunie 1985 în localitatea Florești, județul Florești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Florești, str. Dacia nr. 28. (1.405/2005)

60. Meriuța Diana, fiica lui Ivan (fiul lui Andrei și Maria, născută la 31.12.1926 în localitatea Ulma) și Efrosinia, născută la data de 24 martie 1984 în localitatea Chișinău, județul Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. I. Nistor nr. 13. (2.983/2003)

61. Mihai Cristina, fiica lui Tataru Valeriu (fiul lui Tanase, născut la 9.05.1920 în localitatea Hagi Abdul) și Ecaterina, născută la data de 29 august 1985 în localitatea Hîrtop, județul Taraclia, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Albota de Jos, str. I. Tataru nr. 100, județul Taraclia. (3.061/2007)

62. Mistreț Alina, fiica lui Andrei și Silvia (fiica lui Țaga Ion, născut la 2.06.1930 în Soroca, și Elisaveta), născută la data de 20 decembrie 1984 în localitatea Călărași, județul Ungheni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Porumbeni, raionul Criuleni. (922/2005)

63. Mîrza Ludmila, fiica lui Spiridon și Nadejda (fiica lui Zaharia Feodor și Melania, născută la 15.02.1933 în Cahul),

născută la data de 4 martie 1984 în localitatea Leova, județul Leova, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Leova, str. Vasile Alecsandri nr. 13. (848/2004)

64. Moldovan Iuliana, fiica lui Vitalie și Rodica (fiica lui Giuvan Piotr, născut la 15.12.1936 în Dondușeni, și Margarita), născută la data de 5 iulie 1985 în localitatea Dondușeni, județul Edineț, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Plop, raionul Dondușeni. (2.238/2005)

65. Moloșag Virgiliu, fiul lui Dumitru și Elena (fiica lui Postovan Vasile, născut la 13.04.1907 în localitatea Edineț, și Agafia), născut la data de 24 noiembrie 1979 în localitatea Pivniceni, Dondușeni, județul Edineț, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Corbu, raionul Dondușeni. (11.221/2003)

66. Morari Ana, fiica lui Mihail (fiul lui Gheorghe, născut la 1.11.1925 în localitatea Brînzeni) și Nina, născută la data de 20 septembrie 1986 în localitatea Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. E. Coca nr. 33, ap. 11. (3.064/2007)

67. Morari Irina, fiica lui Mihail (fiul lui Gheorghe, născut la 1.11.1925 în localitatea Brînzeni) și Nina, născută la data de 8 septembrie 1985 în localitatea Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Chișinău, str. E. Coca nr. 33, ap. 11. (3.065/2007)

68. Mostovei Tudor, fiul lui Gheorghe (fiul lui Vasile și Ana, născută la 19.01.1928 în Todirești) și Iulia, născut la data de 6 martie 1982 în localitatea Todirești, județul Ungheni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Todirești, județul Ungheni. (5.657/2003)

69. Muntean Elena, fiica lui Mitrofan (fiul lui Vladimir, născut în anul 1937 în localitatea Slobozia Vărăncău) și Galina, născută la data de 22 noiembrie 1986 în localitatea Soroca, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Soroca, str. G. Bănulescu-Bodoni nr. 7. (2.829/2007)

70. Munteanu Oleg, fiul lui Vasile (fiul lui Matvei și Olimpiada, născută la 25.08.1914 în localitatea Păulești) și Alexandra, născut la data de 20 aprilie 1974 în localitatea Mereni, județul Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Mereni, județul Chișinău. (13.363/2003)

71. Mușat Eugeniu, fiul lui — și Maria (fiica lui Timofei, născut la 1.02.1925 în localitatea Săseni), născut la data de 23 noiembrie 1984 în localitatea Călărași, județul Ungheni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân nr. 5, bl. 2, ap. 68. (2.838/2007)

72. Najafi Mariam, fiica lui Vaghif și Zinaida (fiica lui Grumeza Fiodor, născut la 15.02.1913 în Rîșcani, și Natalia), născută la data de 23 aprilie 1981 în localitatea Bălți, județul Bălți, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Bălți, str. Ostrovschi nr. 38, ap. 5. (15.451/2003)

73. Netedu Ruslan, fiul lui Gheorghe (fiul lui Ștefan, născut la 27.01.1931 în Colibași, și Efrosinia) și Zinaida, născut la data de 10 martie 1981 în localitatea Svetlîi, județul Taraclia, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Cimișlia, str. Cogîlnic, județul Lăpușna. (778/2003)

74. Novac Mirela, fiica lui Grigore (fiul lui Vasile, născut la 14.01.1937 în Scăieni) și Adela, născută la data de 3 decembrie 1985 în localitatea Bălți, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Bălți, str. Decebal nr. 121, bl. B, ap. 32. (2.862/2007)

75. Olaru Olga, fiica lui Ion și Ala (fiica lui Lupu Valentin, născut la 17.04.1938 în Parcovă), născută la data de 12 noiembrie 1985 în localitatea Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Parcovă, raionul Edineț. (2.809/2007)

76. Oprea Ion, fiul lui Victor (fiul lui Ion, născut în anul 1914 în Lozova, și Elena) și Ana, născut la data de 30 aprilie 1983 în localitatea Strășeni, județul Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Strășeni, str. Ștefan cel Mare nr. 20, ap. 57, județul Chișinău. (333/2003)

77. Perlog Diana, fiica lui Grigore (fiul lui Anton, născut la 17.01.1924 în Bușăuca) și Zinaida, născută la data de 29 iulie 1987 în localitatea Rezina, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Rezina, str. M. Lomonosov nr. 149. (2.968/2007)

78. Petruța Silvia, fiica lui Ion și Maria (fiica lui Celac Dumitru, născut la 20.06.1935 în Manta), născută la data de 6 decembrie 1984 în localitatea Crihana Veche, județul Cahul, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Crihana Veche, județul Cahul. (2.888/2007)

79. Pleșco Iurie, fiul lui Iurie (fiul lui Afanasie, născut la 4.06.1934 în localitatea Elizaveta, și Sofia) și Marina, născut la data de 8 august 1984 în localitatea Bălți, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Bălți, str. Lesecico nr. 4, ap. 49. (3.057/2007)

80. Porombrica Liudmila, fiica lui Afanasii și Valentina (fiica lui Borniz Mihail, născut la 10.11.1933 în localitatea Baimaclia), născută la data de 18 decembrie 1983 în localitatea Bender, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Bender, str. Mațneva nr. 1, ap. 66. (3.044/2007)

81. Prigoci Angela, fiica lui Mihail și Tamara (fiica lui Aghachi Vladimir, născut la 5.02.1932 în Pistrueni), născută la data de 28 ianuarie 1986 în localitatea Ordășei, județul Telenești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Ordășei, județul Telenești. (2.886/2007)

82. Rotaru Dorin, fiul lui Petru (fiul lui Luca, născut la 20.10.1923 în localitatea Boldurești) și Fevronea, născut la data de 25 aprilie 1984 în localitatea Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, Cricova, str. Frunze nr. 68. (481/2007)

83. Rufa Maria, fiica lui Tornea Nicolae (fiul lui Tudor, născut la 18.03.1913 în Cahul) și Ana, născută la data de 12 februarie 1973 în localitatea Giurgiulești, județul Cahul, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Vulcănești, Giurgiulești. (3.232/2005)

84. Simion Tatiana, fiica lui Constantin și Nina (fiica lui Vorotneac Victor, născut la 10.02.1938 în localitatea Șamalia), născută la data de 18 septembrie 1986 în localitatea Cania, raionul Cantemir, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Cania, str. Mihai Eminescu nr. 41, raionul Cantemir. (3.051/2007)

85. Ștefciuc Victor, fiul lui Nicolae și Lilia (fiica lui Savca Grigore, născut la 19.05.1932 în localitatea Clococenii Vechi), născut la data de 30 iulie 1984 în localitatea Cuhnești, raionul Glodeni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Cuhnești, raionul Glodeni. (3.058/2007)

86. Stog Valeriu, fiul lui Tudor (fiul lui Petru, născut la 26.08.1933 în Rediul Mare) și Lidia, născut la data de 14 noiembrie 1983 în localitatea Ocnița, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Ocnița, str. Burebista nr. 53, ap. 49. (2.871/2007)

87. Stratulat Olga, fiica lui Oleg și Eugenia (fiica lui Butnaru Ion, născut la 21.03.1925 în Lăpușna), născută la data de 25 iunie 1985 în localitatea Ustia, Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Ustia, Dubăsari. (3.726/2006)

88. Șarlai Polina, fiica lui Alexandru și Alexandra (fiica lui Cristofovici Petru, născut la 1.02.1921 în Pripiceni-Răzeși), născută la data de 4 iunie 1984 în localitatea Șoldănești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Șoldănești, Str. 31 August nr. 2, ap. 18. (3.060/2007)

89. Ștefanco Olga, fiica lui Mihail și Eugenia (fiica lui Cotorobai Gheorghe, născut la 6.05.1926 în Goianul Vechi), născută la data de 17 decembrie 1985 în localitatea Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, Ciorescu, str. Ion Creangă nr. 14. (2.961/2007)

90. Ștefanița Natalia, fiica lui Vladimir (fiul lui Ilie, născut la 22.01.1936 în localitatea Tigheci) și Eugenia, născută la data de 22 august 1985 în localitatea Tigheci, raionul Leova, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Leova, str. Ion Soltis nr. 4. (2.814/2007)

91. Tcaci Marcel, fiul lui Vasile și Eleonora (fiica lui Belous Mihail, născut la 15.03.1928 în Soroca, și Sofia), născut la data de 23 aprilie 1982 în localitatea Chișinău, județul Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. Valea Crucii nr. 24, ap. 68. (5.968/2004)

92. Telemán Vitalie, fiul lui Veaceslav (fiul lui Alexandru, născut la 28.02.1934 în Nisporeni) și Liudmila, născut la data de 9 iunie 1984 în localitatea Chișinău, județul Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, șos. Muncești nr. 240, ap. 2. (1.915/2004)

93. Televca Rodica, fiica lui Valeriu (fiul lui Vasile și Nadejda, născută la 21.10.1933 în Trinca) și Eugenia, născută la data de 2 decembrie 1977 în localitatea Chișinău, județul Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. Ginta Latină nr. 9, bl. 1, ap. 5. (2.917/2004)

94. Timofti Constantin, fiul lui Vasile (fiul lui Gavril și Eudochia, născută la 4.08.1922 în Olișcani) și Maria, născut la data de 22 iunie 1984 în localitatea Chișinău, județul Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, Str. Independenței nr. 2, bl. 3, ap. 60. (13.837/2003)

95. Tocan Corina, fiica lui Gheorghe (fiul lui Ion, născut la 20.09.1921 în localitatea Țîra) și Natalia, născută la data de 10 decembrie 1984 în localitatea Mărculești, județul Florești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Mărculești, Str. Păcii nr. 4, județul Florești. (3.054/2007)

96. Tornea Fiodor, fiul lui Vasile (născut la 11.06.1937 în localitatea Giurgiulești) și Alexandra, născut la data de 5 februarie 1967 în localitatea Giurgiulești, județul Cahul, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Giurgiulești, Vulcănești. (12.533/2003)

97. Tornea Raisa, fiica lui Nicula Vasile (fiul lui Hristofor și Maria, născută la 2.02.1901 în localitatea Cîșlița Prut) și Maria, născută la data de 24 octombrie 1970 în localitatea Cîșlița Prut, județul Cahul, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Giurgiulești, Vulcănești. (12.519/2003) Copii minori: Tornea Valentin, născut la data de 7.09.1993, Tornea Eleonora, născută la data de 8.10.1996.

98. Triboi Mihaela, fiica lui Mihail și Silvia (fiica lui Ciobanu Eugeniu, născut la 19.08.1933 în localitatea Durlești), născută la data de 25 aprilie 1981 în localitatea Durlești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, bd. Moscova nr. 15, bl. 2, ap. 82. (3.068/2007)

99. Turcu Ala, fiica lui Boris și Elena (fiica lui Nicolaița Zahar, născut la 24.03.1935 în Badicul), născută la data de 27 aprilie 1985 în localitatea Cahul, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Cahul, str. Mihai Viteazul nr. 49, ap. 80. (2.860/2007)

100. Țigovas Olesea, fiica lui Ion și Raisa (fiica lui Mihalache Haralambie și Eugenia, născută la 23.08.1928 în Orhei), născută la data de 17 ianuarie 1977 în localitatea Criuleni, județul Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Criuleni, bd. Biruința nr. 20, ap. 48. (11.068/2003)

101. Ursu Ana, fiica lui Gheorghe și Nina (fiica lui Garabajiu Pavel, născut la 3.06.1908 în Olișcani), născută la data de 9 februarie 1988 în localitatea Olișcani, județul Șoldănești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Olișcani, raionul Șoldănești. (2.861/2007)

102. Vasilache Eugeniu, fiul lui Ion și Nina (fiica lui Falcovschi Alexei, născut la 12.08.1930 în Sîrbești), născut la data de 28 iulie 1987 în localitatea Florești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Florești, str. Ciprian Porumbescu nr. 2, ap. 21. (2.979/2007)

103. Vutcariov Veaceslav, fiul lui Vasile (fiul lui Filip, născut la 11.10.1916 în Chișinău) și Valentina, născut la data de 14 februarie 1984 în localitatea Ialoveni, județul Ialoveni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Ialoveni, str. V. Cupcea nr. 14. (17.384/2003)

104. Zaharescu Nina, fiica lui Mahu Varfolomei (născut la 12.06.1934 în localitatea Gherman) și Tatiana, născută la data de 26 ianuarie 1961 în localitatea Sculeni, raionul Ungheni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Sculeni, raionul Ungheni. (3.056/2007)

105. Zaharia Natalia, fiica lui Alexei (fiul lui Zaharia Gherasim, născut la 3.12.1928 în Bulăiești) și Maria, născută la data de 24 octombrie 1984 în localitatea Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Chișinău, str. Alecu Russo nr. 59, bl. 4, ap. 202. (2.872/2007)

106. Zugrav Alexandru, fiul lui Sava (fiul lui Ștefan, născut la 27.12.1920 în localitatea Țareuca) și Stepanida, născut la data de 30 martie 1985 în localitatea Florești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Florești, str. Miron Costin nr. 9, bl. A, ap. 10. (3.031/2007)

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. LXIV (64)

din 15 octombrie 2007

Dosar nr. 33/2007

Sub președinția domnului prof. univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-au întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la aplicabilitatea dispozițiilor art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală, în cauzele care au ca obiect plângerile formulate în condițiile art. 278¹ din același cod.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 86 de judecători din totalul de 115 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Nițu Tiberiu Mihail, prim-adjunct al procurorului general.

Reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru admiterea acestuia în sensul de a se stabili că, în cauzele care au ca obiect plângeri formulate în condițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, asistența juridică pentru petenți și intimați nu este obligatorie.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În legătură cu aplicarea dispozițiilor art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală, în cauzele ce au ca obiect plângeri formulate în condițiile art. 278¹ din același cod, s-a constatat că instanțele judecătorești nu au un punct de vedere unitar.

Astfel, unele instanțe au considerat că asistența juridică este obligatorie dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea ce a făcut obiectul soluției de netrimitere în judecată este de 5 ani închisoare sau mai mare.

În sprijinul acestei opinii s-a relevat că dispozițiile art. 171 alin. 3 și 4 din Codul de procedură penală, care instituie obligativitatea asistenței juridice în cursul judecătii, nu condiționează această obligație de o anumită calitate a părților din proces, cum ar fi aceea de învinuit sau inculpat.

Alte instanțe, dimpotrivă, au considerat că nu este obligatorie asigurarea asistenței juridice pentru petenți sau intimați în cauzele ce au ca obiect plângeri formulate în condițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, apreciind că obligativitatea acesteia este consacrată numai pentru cursul judecătii, iar nu și la soluționarea unei atare plângeri, când rezoluția sau ordonanța atacată trebuie verificată doar pe baza lucrărilor din dosarul cauzei.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii.

Prin art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală se prevede că „în cursul judecătii, asistența juridică este obligatorie și în cauzele în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare”, subliniindu-se în acest sens, prin alin. 4 al aceluiași articol, că în situația în care învinuitul sau inculpatul

nu și-a ales un apărător, instanța de judecată are obligația să ia măsuri pentru desemnarea unui apărător din oficiu.

Pe de altă parte, este de observat că prin art. 278¹ din Codul de procedură penală se prevede că actele procurorului de netrimitere în judecată, care pot forma obiectul plângerilor formulate de persoana vătămată sau orice alte persoane ale căror interese au fost vătămate, sunt: rezoluția de neîncepere a urmăririi penale sau de clasare, ordonanța de scoatere de sub urmărire penală ori de încetare a urmăririi penale, precum și dispoziția de netrimitere în judecată cuprinsă în rechizitoriu.

Dar în această privință trebuie avut în vedere că plângerea formulată în condițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală este un drept procesual al părții de sesizare a instanței numai pentru realizarea controlului judecătorec asupra soluțiilor de neurmărire sau de netrimitere în judecată date de către procuror, fără să constituie însăși sesizarea instanței cu judecarea propriu-zisă a acelei cauze penale în primă instanță.

De altfel, Curtea Constituțională, prin deciziile nr. 165/2006 și 654/2006, pronunțându-se asupra constituționalității art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, a statuat că judecarea plângerii împotriva actelor procurorului de netrimitere în judecată are o natură juridică deosebită, care nu vizează soluționarea propriu-zisă a cauzei penale, ci constituie doar un mijloc procedural prin care se realizează examinarea actelor procurorului atacate sub aspectul legalității.

Or, atât timp cât o atare plângere nu atrage judecata propriu-zisă a cauzei, nu se poate considera că ar fi îndeplinită condiția prevăzută în art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală, care impune obligativitatea asigurării asistenței juridice.

Sub acest aspect trebuie reținut că, în raport cu dispozițiile art. 171 din Codul de procedură penală, asistența juridică este

obligatorie numai în cazul în care persoana vizată are calitatea de învinuit ori inculpat.

Cum în cazul plângerilor formulate în temeiul art. 278¹ din Codul de procedură penală intimații nu au în fața instanței o atare calitate, deoarece prin ordonanța sau prin rezoluția

procurorului s-a dat o soluție de scoatere de sub urmărire penală, de încetare a acesteia ori de neîncepere a urmăririi penale, se impune să se constate că, în cauzele având ca obiect asemenea plângeri, nu este obligatorie asistența juridică pentru petenți sau intimați.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și ale art. 414² din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se decide că dispozițiile art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală se interpretează în sensul că asistența juridică nu este obligatorie în cauzele ce au ca obiect plângeri formulate în condițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

D E C I D:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Dispozițiile art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală se interpretează în sensul că:

Asistența juridică nu este obligatorie, pentru petenți sau intimați, în cauzele ce au ca obiect plângeri formulate în condițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 15 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftei

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. LXV (65)

din 15 octombrie 2007

Dosar nr. 35/2007

Sub președinția domnului prof. univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-au întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la durata maximă a măsurii arestării preventive ce poate fi dispusă în cazul reluării urmăririi penale după restituirea cauzei la procuror cu menținerea acestei măsuri, în temeiul art. 332 din Codul de procedură penală.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 86 de judecători din totalul de 115 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Nițu Tiberiu Mihail, prim-adjunct al procurorului general.

Reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru admiterea acestuia în sensul de a se stabili că durata maximă a măsurii arestării preventive nu poate depăși 180 de zile, calculată prin adiționarea tuturor perioadelor anterioare din cursul urmăririi penale și a celor ulterioare momentului procesual al restituirii cauzei la procuror în vederea refacerii urmăririi penale.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În practica instanțelor judecătorești s-a ivit diversitate de soluții în legătură cu durata maximă a măsurii arestării preventive care mai poate fi dispusă în cazul reluării urmăririi

penale după restituirea cauzei la procuror, cu menținerea acestei măsuri, în temeiul art. 332 din Codul de procedură penală.

Astfel, unele instanțe au prelungit măsura arestării preventive, deși durata acesteia, cumulată cu cea dispusă în

faza urmăririi penale, anterior restituirii cauzei la procuror în vederea refacerii urmăririi penale, depășise 180 de zile.

Alte instanțe, dimpotrivă, au considerat că durata maximă a măsurii arestării preventive nu poate depăși 180 de zile, calculată prin adăugarea tuturor perioadelor anterioare din cursul urmăririi penale și a celei ulterioare momentului procesual al restituirii cauzei la procuror în vederea refacerii urmăririi penale.

S-a motivat că restituirea cauzei la procuror, în vederea refacerii urmăririi penale, nu constituie o cauză de întrerupere și reluare, în această fază procesuală, a termenului maxim de 180 de zile al arestării preventive prevăzut de art. 159 alin. 13 ultima teză din Codul de procedură penală.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii.

Potrivit dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură penală, durata arestării inculpatului, după reluarea urmăririi penale, poate fi prelungită potrivit art. 155 și 159 din Codul de procedură penală.

În acest sens, prin art. 159 alin. 13 din Codul de procedură penală, în care este reglementată procedura prelungirii arestării preventive dispuse în cursul urmăririi penale, se prevede că „durata totală a arestării preventive în cursul urmăririi penale nu poate depăși un termen rezonabil, și nu mai mult de 180 de zile”.

Este semnificativ că aceeași reglementare o conține și art. 23 alin. (5) din Constituția României, potrivit căruia în cursul urmăririi penale arestarea preventivă se poate dispune pentru cel mult 30 de zile, putându-se prelungi cu câte cel mult 30 de zile, fără ca durata totală să depășească un termen rezonabil și nu mai mult de 180 de zile.

În consecință, în temeiul art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, și al art. 414² din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că în cazul restituirii dosarului la procuror pentru refacerea urmăririi penale, durata maximă a arestării preventive nu poate depăși 180 de zile, calculată prin adăugarea tuturor perioadelor anterioare din cursul urmăririi penale și a celor ulterioare restituirii cauzei la procuror.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

D E C I D:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În interpretarea dispozițiilor art. 332 din Codul de procedură penală, cu referire la art. 159 alin. 13 ultima teză din Codul de procedură penală, stabilesc că, în situația restituirii cauzei la procuror pentru refacerea urmăririi penale, durata maximă a arestării preventive nu poate depăși 180 de zile, calculată prin adăugarea tuturor perioadelor anterioare din cursul urmăririi penale și ulterioare restituirii cauzei la procuror.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 15 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftei

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE**— SECȚIILE UNITE —****DECIZIA Nr. LXVI (66)****din 15 octombrie 2007**

Dosar nr. 36/2007

Sub președinția domnului prof. univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-au întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la înțelesul sintagmei „vătămarea integrității corporale ori sănătății uneia sau mai multor persoane”, conținută în dispozițiile art. 89 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 86 de judecători din totalul de 115 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Nițu Tiberiu Mihail, prim-adjunct al procurorului general.

Reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii de admitere a acestuia în sensul de a se stabili că, în înțelesul art. 89 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, nu are relevanță durată îngrijirilor medicale necesare vindecării leziunilor pentru încadrarea juridică a faptei de părăsire a locului accidentului.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În practica instanțelor judecătorești s-a ivit diversitate de soluții în legătură cu înțelesul sintagmei „vătămarea integrității corporale ori sănătății uneia sau mai multor persoane”, conținută în dispozițiile art. 89 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, prin care este incriminată infracțiunea de părăsire a locului accidentului.

Astfel, unele instanțe s-au pronunțat în sensul că fapta conducătorului auto de a părăsi locul accidentului fără încuviințarea organelor de poliție care efectuează cercetările întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute în art. 89 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, indiferent de durata îngrijirilor medicale necesare pentru vindecarea leziunilor.

Alte instanțe, dimpotrivă, considerând că sintagma „vătămarea integrității corporale ori sănătății uneia sau mai multor persoane”, conținută în art. 89 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, se referă doar la vătămarile ce necesită pentru vindecare îngrijiri medicale cu o durată mai mare de 10 zile, precum și la celelalte urmări prevăzute în art. 182 alin. 2 din Codul penal, s-au pronunțat în sensul că ori de câte ori nu s-a produs vreuna dintre aceste consecințe nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de părăsire a locului accidentului, deoarece lipsește condiția ca vătămarea integrității corporale ori a sănătății să fi avut urmările cerute de lege.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii.

Într-adevăr, prin art. 89 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, ca urmare a aprobării cu modificări prin Legea nr. 49/2006, s-a incriminat părăsirea locului

accidentului, prevăzându-se că „părăsirea locului accidentului de către conducătorul vehiculului sau de către instructorul auto, aflat în procesul de instruire, sau de examinatorul autorității competente, aflat în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, implicat într-un accident de circulație în urma căruia a rezultat uciderea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane ori dacă accidentul s-a produs ca urmare a unei infracțiuni, fără încuviințarea poliției care efectuează cercetarea locului faptei, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani”.

Rezultă deci că existența infracțiunii de părăsire a locului accidentului incriminată prin textul de lege menționat este condiționată, între altele, de vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane de către conducătorul auto implicat în accidentul de circulație care părăsește locul faptei fără încuviințarea poliției ce efectuează cercetarea.

Or, pentru stabilirea înțelesului sintagmei „vătămarea integrității corporale ori a sănătății”, în sensul pe care legiuitorul l-a voit prin textul de lege a cărui aplicare a determinat ivirea cazurilor de practică judiciară neunitară, nu se poate recurge decât la ceea ce este evident că s-a urmărit prin reglementarea dată acestor noțiuni prin normele Codului penal, care este legea generală, de referință, în această materie.

Sub acest aspect, este de observat că prin art. 184 din Codul penal, reglementându-se infracțiunea de vătămare corporală din culpă, se prevede, în cadrul alin. 1, că „fapta prevăzută la art. 180 alin. 2 și 2¹, care a pricinuit o vătămare ce necesită pentru vindecare îngrijiri medicale mai mari de 10 zile, precum și cea prevăzută în art. 181, săvârșite din culpă, se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă”, iar la alin. 2, că, „dacă fapta a avut vreuna din urmările prevăzute la art. 182

alin. 1 sau 2, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amenda”.

Este semnificativ că în cuprinsul alin. 3, 4 și 4¹ ale aceluiași articol, reglementându-se vătămrile corporale din culpă care sunt „urmarea nerespectării dispozițiilor legale sau a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii, ori pentru îndeplinirea unei anume activități”, se fac referiri la fapte cu aceleași consecințe sub aspectul duratei îngrijirilor medicale necesare pentru vindecare.

De aceea, în absența altor criterii de evaluare a conținutului sintagmei „vătămarea integrității corporale ori sănătății uneia sau mai multor persoane”, conținută în dispozițiile art. 89 alin. (1) din

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și al art. 414² din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se decide că sintagma „vătămarea integrității corporale ori sănătății uneia sau mai multor persoane”, conținută în dispozițiile art. 89 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, se interpretează în sensul că se referă doar la vătămrile ce necesită pentru vindecare îngrijiri medicale mai mari de 10 zile, precum și la celelalte urmări prevăzute în art. 182 alin. 2 din Codul penal.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

D E C I D:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Sintagma „vătămarea integrității corporale ori sănătății uneia sau mai multor persoane”, conținută în dispozițiile art. 89 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, se interpretează în sensul că se referă doar la vătămrile ce necesită pentru vindecare îngrijiri medicale mai mari de 10 zile, precum și la celelalte urmări prevăzute în art. 182 alin. 2 din Codul penal.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 15 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftei

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

D E C I Z I A Nr. LXVII (67) **din 15 octombrie 2007**

Dosar nr. 37/2007

Sub președinția domnului prof. univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-au întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la stabilirea momentului îndeplinirii cumulative a tuturor condițiilor prevăzute de lege pentru admiterea cererii de liberare condiționată.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 86 de judecători din totalul de 115 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Nițu Tiberiu Mihail, prim-adjunct al procurorului general.

Reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, cerând să fie admis în sensul de a se stabili că cererea de liberare condiționată trebuie examinată, sub aspectul îndeplinirii tuturor condițiilor legale, în momentul judecării ei de către instanța de fond.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În practica instanțelor judecătorești nu există un punct de vedere unitar referitor la stabilirea momentului examinării de către instanță a cererii de liberare condiționată, sub aspectul îndeplinirii tuturor condițiilor legale, respectiv dacă acestea trebuie împlinite în momentul introducerii cererii sau la data judecării ei.

Astfel, unele instanțe s-au pronunțat în sensul că cererile sau propunerile de liberare condiționată pot fi examinate numai în raport cu situația existentă în momentul introducerii cererii.

Alte instanțe, dimpotrivă, au decis că o cerere de liberare condiționată poate fi examinată sub aspectul îndeplinirii tuturor condițiilor cerute de dispozițiile art. 59 și 60 din Codul penal în momentul judecării acesteia de către instanța de fond.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii.

Potrivit dispozițiilor art. 450 din Codul de procedură penală, „liberarea condiționată se dispune, la cererea sau propunerea făcută de comisia de la locul de deținere” conform prevederilor legii privind executarea pedepselor, urmând ca în momentul depunerii cererii instanța să verifice, mai întâi, măsura în care condamnatul îndeplinește condițiile prevăzute în art. 59 și 60 din Codul penal.

Pe de altă parte, în conformitate cu art. 460 alin. 5 din Codul de procedură penală, „dispozițiile cuprinse în partea specială, titlul II, care nu sunt contrare dispozițiilor din acest capitol, se aplică în mod corespunzător”.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și al art. 414² din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că instanța are îndatorirea de a examina cererea de liberare condiționată, sub aspectul îndeplinirii condițiilor legale, în momentul judecării acesteia, și nu în raport cu data când a fost introdusă.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

D E C I D:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Dispozițiile art. 59—61 din Codul penal, ale art. 75—77 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precum și ale art. 450 din Codul de procedură penală se interpretează în sensul că:

Cererea de liberare condiționată va fi examinată de instanță, sub aspectul îndeplinirii tuturor condițiilor legale, la momentul judecării acesteia, și nu la momentul introducerii ei.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 15 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftei

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE

— Prețuri pentru anul 2008 —

Denumirea publicației	Suport fizic			Suport electronic	
	Abonament anual (lei)	Abonament trimestrial (lei)	Abonament lunar (lei)	Abonament anual (lei)	Abonament lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.670	428	150	960	90
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	285	—	—		
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.500	375	—	420	40
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.250	562	—	720	65
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	430	107	—	240	25
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.720	430	—	1.080	100
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.600	400	—	900	85
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	540	135	—	240	25
• Colecția Legislația României	450	112	—	—	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	750	187	—	—	—
• Breviar legislativ	70	17	—	40	—
• Repertoriul actelor normative apărute în Partea I	120	—	—	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns, disponibile prin comandă.

Prețurile includ TVA 9%.

Abonamente la publicațiile oficiale și comenzi către „Monitorul Oficial” R.A. se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 411.91.79; 411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 311.97.84, fax: 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16; 255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 255.18.00, fax: 255.18.66; 255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52; 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96; 0268/47.56.68)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1 (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 0318.06.20.33)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)
- ◆ SIMPEX LOGISTIC — S.R.L. — Călărași, Str. Progresul nr. 21, bl. B1, sc. B, ap. 5 (telefon/fax: 0242/31.89.29)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 282698